

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1936 - 1938

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Απαριθμοί εκ του ΙΒ τόμου της «Θρακικής»

ΑΘΗΝΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ : Ι. Δ. ΑΛΕΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΗΣΙΛΑΟΥ 23-23Α

1939

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1936—1938

Ἐν συνεχείᾳ τῶν εἰς προηγουμένους τόμους¹⁾ τῶν «Θρακιῶν» δημοσιευθεισῶν Συμβολῶν εἰς τὴν Θρακικὴν Βιβλιογραφίαν καὶ ως ἐγράφομεν εἰς τὸν Η' τόμον τῶν «Θρακιῶν» (Σ. 427), εἰς τὴν στήλην ταύτην δημοσιεύονται ἔκαστοτε δοσα βιβλία η ἀρθρα ἀπορῶντα τὴν Θράκην καὶ δημοσιεύμενα κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη, περιέχοντα εἰς γνῶσιν τῆς διευθύνσεως τῶν «Θρακιῶν».

Τὸ Θρακικὸν Κέντρον παρακαλεῖ τοὺς δημοσιεύοντας ἔχοντας, ίδιαιτέρως ἡ εἰς περιοδικά καὶ ἐφημερίδας πραγματείας ἀσχολουμένας περὶ τῆς Θράκης γενικῶς ἢ μὲν θέματα ἐνδιαφέροντα τὴν Θράκην, δπως ἀποστέλλων εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ ἐν ἀντίτυπον ἡ σημειώσιν ἀκριβῆ τοῦ τίτλου της δημοσιεύματος, δπως γίνηται μνεία αὐτῶν εἰς τὸν ἔκαστοτε ἐκδιδούμενον τόμον τῶν «Θρακιῶν».

Όποιον δὲν ἀναφέρεται τόπος μηδὲ περιορίζεται αἱ Ἀθῆναι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἀρρενωφ Β.: Ὁ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Βασιλείου τοῦ 986 πόλεμος καὶ ἡ τῆς Σοφίας ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου πολιορκία. Σοφία, ἔτ. 1936, σελ. 60. Βασιλείου. (Κ. Μ. Α.)²⁾

Γερωγίου Π. Βασιλειάδου: [ἐκ Τσανακτοῦ Ραδεστοῦ] Ενσεβής θρῦλος. «Η «Ρεμπατοχάτειρα» Παναγία τῶν Ραδεστηνῶν «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» N. Υόρκης 7 Ίουν.

Βέλκωφ Ιβάν: Ἀποκάλυψις νέου τρόπου Θρακικῆς ταφῆς μεθ' ἄρματος παρὰ τῷ Σβίλεν-γκράδ, βουλγαριστί, ἐν τῇ ἐφημ. Σοφίας Ζορά, ἀρ. 5216, 15 Νοεμβρ. ἔτ. 1936. (Κ. Μ. Α.)

Βεσεβλῆφ Β. καθ. Πανεπ. Σοφίας: Πρωτοβουλγαρικαὶ ἐπιγραφαί, προσθήκαι, καὶ διορθώσεις ἐν τῇ ἐπετηρίδι τοῦ ἐν Σοφίᾳ πανεπ. βιβλίου XXXII, Ἰστορικοφιλολογικὸν τμῆμα, ἔτ. 1936, σελ. 48+XXX, βουλγαριστί. (Κ. Μ. Α.)

Georgiew VI., Υφαγητοῦ ἐν τῷ Πανεπ. Σοφίας: Die Träger der kretisch-mykenischen Kultur, ihre Herkunft und ihre Sprache I, Theil: Urgriechen und Urillyrier (Thrako-Illygier), ἐν τῇ ἐπετηρ. τοῦ ἐθν. πανεπ. Σοφίας τμῆμα Ἰστορ.-φιλολογικόν, τόμ. XXXIII, 4, ἔτ. 1936, σελ. 208.—Ο συγγραφεὺς στηριζόμενος εἰς τὴν γλωσσολογίαν ίδιως, τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ

1) Γ'. Ι—XLVII, Δ' 342—353 καὶ 371—372, Ζ' 357—381 καὶ 382—399 Θ' 365—372 καὶ 373—378.

2) Οιαὶ σημειώσεις ἔχουν τὰ ἀρχικά Κ.Μ.Α. ἐστάλησαν παρὰ τοῦ κ. Κ. Μυρτ. Ἀποστολίδου.

τάς ιστορικάς τῶν ἀρχαίων μαρτυρίας ἐπιχειρεῖ ν' ἀπόδειξῃ δι τοῦ πρὸ τῷ
Ἐλλήνων κατοικού τοῦ Αἴγαιου θάντον ως καὶ οὐ λέγοντες οἱ ινές. Εἰ ποτὲ
ανάγκη εἴη τοι τὸν ἄλλον οὐκούντοντα τοῦ θάντου τοῦ Αἴγαιου οὐκούντοντα
μετεβολήν, διότι εἶναι εἰδίνωντας σύμφερον γ' ἀναγνωρισθῆν ὁ Ἰνδογερμα-
νικός καραβονή της. Λέγεται τούτης τῆς παραθέτει ἐπιμνηστόν τας περιουσι-
νας εἴη τῇ ἐλλήνικῃ λέξεις θεωρούσας ὡς καραβονήστοντα αὐτής τας προσηγο-
μένας πηδίας καὶ σημείων. Οὐ θρεπούσα τὴν δικτύην ἐπάγνωται ηγεμονίας
παρέκεινεν ἀνάγνωσιν. Οὐ θρεπούσα τὴν δικτύην ἐπάγνωται ηγεμονίας
εξαισίου πολιτισμού, διατίς θημασίαν ίδιαν ἐν Κρήτῃ, Μυκήναι, Τροίαι καὶ
ἄλλοισι, καὶ ἀπέσαν πρωματίστα τῆν Μεσογείου, ως βραδερότερον οἱ
Ἐλλήνες. «Αποκοινώπτην καὶ οὐκ οὐκούντοντα τοῦ Αἴγαιου κατοικούντοντα,
Εἰ τοῦ γάρ εἴ τοι Τροίας Τροία σογία Τροία δομή εἴ τοι Τροία εἴ τοι
Τροία σογία τοῦ ζετόντος αὐτοῦ.» Ἐν τῷ γλόσσων τον δοπλούντονται καὶ τοῦ Ομηρι-
κοῦ ἔπει. Ἡ ἀκρί τῶν αιτιολογῶν τοιποτούν τοῦ Αἴγαιου κατοικούντοντα,
οἵτινες μεθ' ὅλας τὰ πόδια ἀλλήλους διαμυάκας παρέφενται ἐπὶ αἰλάνων ἀνε-
νόχλητοι καὶ ἀπορθῆσθαι εἰσθοντες, διέφεγον μέρη τοῦ 1200 π. Χ. οὐδένων,
ὅποτε ἥρεσαν ή λεγούμενον. Αἴ γα καὶ ικανός μεταπάτεσσιν. Αἴ ποδαρά,
τινάς ἀπό της Ἀνατολίας Γερμανίας, Βοημίας καὶ Οὐγγρίας, ταπεζῆν
πόδις νότου βάρβαροι αἱ Ἰνδογερμανικής καταγωγῆς. Τούτους διγαστένων
ἡ μὲν μία μοιρά ἐπῆλθει εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, οὗ κατέλειπον τὸ
ἀκμάζον τὸν Χετιών ωκεανός, ἡ δὲ ἀλλήλα κατεστρέψει τὴν ἐν
Ἐλλάδι και τοι φέρει Αἴγαιον ωκεανού σειράζει τὸν Θερμόφιλον
οὐκ οὐδὲν οὐδιόν καὶ ἐγκαταστάσιον ἔντι χώρας τον ἀφρούσιον τούς πε-
ριουσινέας καὶ παραεπενταντος πορφύρας τετραγωνίας. Αἴ τοι τούτην τον
γάρ τον δόθεις τῆς κανονεών τῶν νεκρούν, οὐδὲν τούτου τον πορφύρην καρον
τον είναι οἱ «Ελλήνες», η δὲ εἰς τὴν Ἐλλάδα μεταπάτεσσιν τον είναι
η γνωστή εἰς της Ιστορίας καὶ οὐδόν δος τὸν Δωριεύων, ηδις προ-
σέλθει τὸν μεταπατεσσιν τὸν θάντον ωκεανού οὐ παναρχικών
Ιλλυριούν (Πελαστικόν) οὐ παναρχικών οὐ παναρχικών οὐ παναρχικών
τον ων—ετούν σον ων) εἰς τὴν Ιταλίαν, τον δῆδη πονηρώντων ἀπο-
κιαί αὐτῶν. Κατά τὴν χρονικὴν περιοδον 1100—850 π. Χ., ηδης είναι η
ποιητική της Ἑλληνικῆς Ιστορίας οἱ ἐπελθόντες. Αἴ λην η εἰς ἐγκαθι-
τασιν εἰς τὴν Ἐλλάδα καὶ ἀφορούσιον τον πολιτισμὸν τῶν προαπαύγων
τον. Κατά τινεν τὸν τῶν παιτῶν χώραν τῶν καταχτημῶν μεταφέρουσιν
τον τὴν ἐλληνικὴν οὐ Ομηρικὴν ἐπη. Περὶ τὸ 800 π. χ. δρεπταις η γνοσία
«Ελλήνες» η εἰς εἰς εἰς εἰς τὴν Μεσογείον. Πουδεύν συντομο-
πάτην περιβλήμαν τον έργων, διότις καταβατείσαν τὰς νέας θεωρίας καὶ
ποθεούσεις πει τῶν παναγούσιων τῆς Ἐλλάδος κατοικούντοντα.

(Κ. Μ. Α.)
Δάσκαλος Χρ.: Όντας ο ίδιος πρωτοπόρος της Θράκης, Μακεδονίας, Παιονίας και τοῦ δυτικοῦ Εύβοινου πόντου, ἐν τῷ ἔπειταριθί τοῦ πανεπ. Σορίας, τμῆμα ιστορικοφιλολογικόν, βιβλ. XXXII, 8 σελ. 106, βουλγαριστί, ἐτ. 1936. (K. M. A.)

Δέτσεφ Δ. καθηγ. τοῦ ἐν Σοφίᾳ πανεπ.: Τὸ ἀρχαῖον τοῦ Χιοῦ δόμα, Στηριζόμενον ὁ συγγρ. ἐπὶ τίνος τετραμένης τὰ μάλιστα καὶ δυσαναγνώστου Λατινικῆς ἐπιγραφῆς, εὑρεθείσος πορὰ τῷ ἔντος τὸ φροντίδι βαλανεῖφ Χαβούζ, ἐν ὅμανγνόσκει., . αἱ ιμψεσσι veteri Agus(usta) ariale;

ΔΟΥΛΩΝ ΕΥ ΤΗ ΕΠΕΤΗΟΙΔΙ

Egger R., καθηγ. τοῦ ἐν Βιέννη πανεπ.: Der Balkan unter Rom. 'Εν τῇ Revue internationale des études Balkaniques, τόμ. II, έτ. 1936, σσζ 343-348

(K. M. A.)

(R. M. A.)

iv für Reli-

gions Wissenschaften, 10. Jg. XXXIII, H. 1. 1936, S. 170—171. (K. M. A.)
Οὐαύτεο: Antike Denkmäler aus Bulgarien, § 10. Archäol.

. (K. M. A.)

Anzeiger, Berlin, 8t. 1936, oesl. 65 - 76. (K. M. A.)
eū αὐτῷ: Ein neues Denkmal zum Kult des Thraukönigs

(K. M. A.)

Reiters. Αὐτόθι, σελ. 419—426. Περιγραφή ἀναγλύφου μαρμαρίνης στύλου παιοτάπων μυστικών εἰς τὸ Ιτέα καὶ σύνθετης ἡ αὐτή.

μαρμαρίνης

Κοβάτσεβο τῆς περιφερείας Τατάρ-Παζαρτζικίου. (K. M. A.)

(K. M. A.)

Θεάκη, ἐν τῷ πρὸς τιμὴν τοῦ καθηγ. Βάτεφ ἐκδοθέντι λευκώματι, ἔτ. 1936. Σοροί σελ. 126—127. Βουλγαρία. (V. M.)

χώματι, ετ.

emerle P. Le testament d'un Thrace à Philippes, èv tō Bull. corresp. Hellenique 1946, 226-242.

esp. Helle-

icard Ch.: La vie publique et privée dans les Balkans à l'époque antique, évoquée par les sources latines et grecques. Paris, 1928.

antique, & v

Journal Intern. des études Balk. Vol. II, et. 1900, 68A. 333-342.
(K. M. A.).

scription d'Heracleia-Périnthe, èv Revue Philologique Σ. 112 ["Oog

R. E. G. τόμ. LL σελ. 179].

Τά λοιπά τοῦ Χιού αό, γεωγραφική, Ιστορική και ἀρχαιολογική περιγραφή μετά 100 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ, 10 πινάκων, 1 σχέδιον και 1 γεωγραφικό χάρτον βουλγαριστὶ μετά περιήγησης ἐν τέλει γαλλιστὶ, ἐν τῇ ἑπταετῃ τῆς ἐθν. Βιβλιοθήκη και μουσείον Φιλιπποπόλεως ἔτ. 1935-36, σελ. 53, ἐπειγόντες. 'Η πεδάς τοῦ Χιού. Ιστορικοὶ σημειώσεις (παρελθόν, παρόν, δύναμα). Μεγαλυκαὶ θεμοποηγοὶ και λουτρά. Ξώματα τάφων. Τὸ φρούριον (τείχη, πύργοι, πλίμακες, πύλαι, χρονολ. γά.). Ρωμαϊκαὶ βαλανεῖα (κατασκευή, περιγραφή και σχέδιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποκαλυψθέντων λειψάνων μετά ἀνασκαφάς, εἰσήματα, χρονολογία). 'Υδραγωγεῖον. Εὐλογία Βεζανικαὶ ἔντος και ἔξτος τοῦ φρουρίου κατά τὰς γενενέας ἀνασκαφαὶ. 'Ἐπιγραφαὶ (Εὐλογικαὶ, Λατινικαὶ και Βεζανικαὶ τῶν πρώτων δύναμων) Βιβλιογραφία. 'Ο φιλότονος συγγραφεὺς προσερπήσης νά ἔξαντλήσῃ τὸ θέμα του ἀπό πάσης ἀπόγεως μετά μεγαλής αφρίδεως, λεπτομερεῖας και ἐπικείμειας. (Μ. Κ. Α.)

Χρήστος Τσούντας: Θεοσύλοντες. Σ. XVII.

Zontschew Dr.: Ein neuer Bronzearmier aus Thrakien, ἐν τῷ Archiol. Anzeiger, Berlin, ἔτ. 1936, σελ. 411—419. Εὑρέθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Τσιρών. (Μ. Κ. Α.)

Filow B.: Die Grabhügelnecropole bei Duvanlii in Südbulgarien. Κρίσις Ch. Picard ἐν τῷ Rev. archiol. ἔτ. 1935 τόμ. II, σελ. 116 κέζης. S Casson, ἐν τῷ Journal of hell. Stud. τόμ. LV, ἔτ. 1935, σελ. 240—242. L Franz, ἐν τῷ Zeitschr. für Ethnologie, τόμ. LXVII, ἔτ. 1935, σελ. 367 A. V. Byvanek, ἐν τῷ Museum, τόμ. XLIII, ἔτ. 1935—36, σελ. 105. G Ricci, ἐν τῷ Bell. dell' Ass. intern. studi antrop. τόμ. XXI, ἔτ. 1935, σελ. 52—56 και ξέζης. K. Schebold, ἐν τῷ Ονοματ., τόμ. XI, ἔτ. 1936, σελ. 52—578.

1937

Π. Α.: 'Η συμβολὴ τῶν Θρακῶν εἰς τὰ Ἑλληνικά γράμματα. 'Αχιλλεὺς Σομοθράκης Θρακικά Νέα» Αλεξανδρουπόλεως 15 Δεκεμβρίου. ('Ορα Ε' βιβλιογραφίαν Θ'. τόμου).

Βέλκωφ Ιβάν: Άι περὶ τὸ Μεζέκαι και τὸν σταθμὸν Σβίλεν-γκράδ γενόνεται κατά τὰ ἑτα 1932—1933 ἀνασκαφαὶ, ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιολ. Ινστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 117—170, βουλγαριστὶ μετά μεταφράσεως ἐν τέλει γερμανιστὶ. 'Αχιβῆρη περιγραφὴ τῶν ἐποκαφέντων περὶ τὸ Μεζέκαι χωμάτων, ἀποτελούντων νεκρόπολεν δῆλη και τὸν ἀντίος τάφων μετά πολλῶν κτενομάτων, οἷον ἄγρειον, κρατήρων μετά γεροφιμένων παραστάσεων, ἀργυρῶν κοσμημάτων, χρυσῶν ἐντοπίων κτλ. ἀπὸ τὸ 4—5ον π. Χ. αἰώνος, πάντων Ἑλληνικῆς τέχνης. 'Ἐν διπλάκαις ἀγγείοις ἀναγνώσθησαν ΠΥΛΑΔΗ[Σ] [Θ][Α][Σ][Ι][Ο][Σ] και —ΟΣ ΒΗΡΙΜΑΡΟΥ. 'Ονομαὶ περιγραφὴ παρέχεται και τῶν ἐποκαφέντων περὶ τὸ Σβίλεν-γκράδ χωμάτων και τῶν ἀποσαλψυθέντων ἐν αὐτοῖς τάφων μετά τῶν ποικιλῶν κτενομάτων του, ἀναγορεύονται εἰς τὸν 2ον μ. Χ. αἰώνα, και διαιτοῦσται ἐκ νομίσματος τοῦ ἀντόχουτόφος Κορμόδου, ἔκκοπτέονται ἐν 'Ἄδραμανο-

Βιβλιογραφικοὶ σημειώσεις

πόλει. 'Η μελέτη τῶν ἀπαταπονήτων ἀρχαιολόγου, τοῦ διενεργήσαντος τὰς ἀνασκαφάς, συνοδεύεται ὑπὸ σχεδίων και εἰκόνων τῶν τάφων και τῶν ἀλλων ἀντικειμένων. (Κ. Μ. Α.)

Βεσεβλέπης Β.: Περὶ τῆς ταρτέως τοῦ 'Ἄρεως ἐν Θράκῃ, κατὰ ςορίων τῶν 'Ἐφεσῶν τοῦ Εφέσου Σενοφόντος, βιβλ. ΙΙ, 13, 1937, σελ. 71—72 βουλγαριστικό histor. à Sophia, τόμ. XIV—XV, ἔτ. 1937, σελ. 71—72 βουλγαριστικό. (Κ. Μ. Α.)

Γερκατιμάφ Θ.: Εὐθεσης δεκαδράχμων τοῦ Θρακοκακδονικοῦ φύλου Δερρεναίων. 'Ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ινστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 249—257, βουλγαριστικό. Περιγράφονται 9 ἀργυρᾶ δεκαδράχμα, εὑρέθεντα ἐν τῇ κώμῃ Βελτίσταρο περιφερείας Τατάρ-Ποζαρετίκιουν. Περιγραφὴ οὐδὲν ἔγενετο ὑπὸ τοῦ οὐτοῦ ἀγγλιστὶ και ἐν τῷ περιοδικῷ Numismatic Chronicle ἔτ. 1938. Χρονολογούνται ἀπό τοῦ τέλους τοῦ δού δέκατου μετά τοῦ μετονοματοῦσαν πολιτείας. (Κ. Μ. Α.)

Δάσωφ Χρ.: Νεωτέρι αποκλειστικοὶ δράχμαιτες, ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιολ. Ινστ. Σοφίας, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 306—315, βουλγαριστικό. Μεταξὺ τῶν περιγραφέμενων δράχμαιτον είναι και τινὰ ἐνεπιγράφαται ἀνάγλυφα περιοργάνωμα ἐν Θάρσῃ. (Κ. Μ. Α.)

Τοῦ αὐτοῦ: Antike Denkmäler in Bulgarien. Περιγραφὴ καλικίου κράνους μετ' ἥμισυτος τῆς Σκύλλης ἐν ἑπτάτῳ ἀναγλύφῳ εὑρέθεντος ἐν Στάζιοι και τινῶν ἐνεπιγράφονται και μή ἀναγλύφονται και στηγάνῃς τῆς Βορείου Θράκης, πλὴν ἐνός ἀποτυπώματος Βάρνης, και ἀνάγνωσης τοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐπιγραφῶν. 'Ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιολ. Ινστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 316—321, βουλγαριστικό. (Κ. Μ. Α.)

ACHNAPOLIS

Δημητρόφ Η. Δ. Υπόρεσ φυλαὶ Υπεροπαίονες; 'Ἐν ἐπιγραφῇ ἀνευθεσθείᾳ ἐν Στάζαι Ζαγορα (Τραϊανή Αγοροῦ) ἀνεγνώσθη τὸ πρότον τοῦ τοῦ Fonscut και ἐκανελήσθη ἐτα τὸ πόντον τῶν ἀπειδοτῶν ἐκ τοῦ ἀν. ἐν τῷ περιοδικῷ Επιστ. Επιγραφ. Τραϊανής Αγορούστης, ἀρ. 11, Θρακικά τοῦ θεοῦ, 1937. 'Ο συγγραφεὺς ἀναγνώσσει ἐκ τοῦ ὃν περὶ αἰώνιον τοῦ (δῆλος ζωμάτων) διακρίνει τὸ γράμμα Τ συνδεδεμένον μετα τοῦ Η και Ω και ἀνασέρει δομίων φράσιν πλήρης ἐξ ἄλλης ἐπιγραφῆς (Honidius, Syrph. Epigr. III, Νο 509). 'Η παραλειψις τῆς λ. χ θημάτων αγγείων ἀνάλογον τοῦ: ἐκ τῶν της πόλεως τοῦ οντοτόπου τοῦ διετοῦ τοῦ: ἐκ τῶν ὅπεραί τοι εἰσι τε ωντα της πομπαίων ἐκ τῶν περιστερών της ιστορικῆς ἐποχείας Σοφίας, τόμ. XIV—XV, ἔτ. 1937, σελ. 28—34, βουλγαριστικό. (Κ. Μ. Α.)

Τοῦ αὐτοῦ: Die Bronzestatuettes eines sitzenden Zeus aus Stara-Zagora, ἐν τῷ βιβλίῳ des Deutsc. arch. Instituts, arch. Anzeiger, Berlin, ἔτ. 1937 σελ. 309—316. 'Ο συγγρ. ὑπόθετε δι τοῦ προσχεταί από τοῦ κράνους τῶν Ολύμπιων δια τοῦ Θεού. (Κ. Μ. Α.)

Τοῦ αὐτοῦ: Römisches Relief im Museum zu Stara-Zagora, mit der Darstellung des Ixion und Tantalos. Αὐτόθι, σελ. 69—70. Περιγραφὴ τοῦ ἀνάγλυφου. (Κ. Μ. Α.)

Dorin A: Une nouvelle plaque votive du culte de Bacchus. Έν τῇ ἐφεμερίδι
Parole Bulgare, ἀρ. 388, Ἀπριλίου 22 ἑτ. 1937. Ή πλάκα εὑρέθη ἐν Νευ-
ροκόπειον.
(K. M. A.)

A8. Σαρδάλιδευ: Όρεστιάς ἀπό τὰ παραγωγικότερα κέντρα τῆς Ἑλλάδος τῶν
Ἀρχαίων. Τὸ ιστορικὸν τῆς θύρων τῶν Ποιῶν οἱ ἀνάγκαι τῶν. Ἐλέ-
γοντες προηγούμενος Κούμη Τομήλικη. [Μετα 2 εἰκόνων] «Θάνατος Θυντικής 14
Δεκεμβρίου.

E. Ζήσην: Τὸ Γανόχωρα (ὅρα καὶ βιβλιογραφίαν Θ' τόπου). «Ἡ Συζήτησης» «Ἐτος
Β' Ησιόδεας Β'» σελ. 70—71 καὶ 82—83.
«Ἔθιμος Θράκων». Αὐτ., σελ. 87.

A. H. M. Jones: The Cities of the Eastern Roman provinces σελ. 1—27 Thrace.
Ιβάνωναθ Βέρρα: Τρεῖς νεωτερὶ ἔκσαπτεῖν ἐν Χιονῷ βασιλικὴ, ἐν τῷ δελτίῳ
τοῦ ἀρχείου. Ινστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἑτ. 1937, σελ. 214—242 καὶ
305—306. βούλγαροι μετρε περιλήψης ἐν τέλαι γαλλιστ. Έκ τῆς ισο-
δομικῆς καὶ τῆς ὥλης ἡ ἀνέγερσις αὐτῶν ἀνάγεται εἰς τὸν Υ' ΥΙ αἰώνα.
(K. M. A.)

Kazanov G.: Οι νουνεῖα μνημεῖαν τοῦ καναλίου thrace. ἐν τῇ Revue archéol.
ἐτ. 1937, τόμ. II, σελ. 39—42. Περιγραφὴ τήματος ἀναγλύφων τοῦ Θρα-
κοῦ ἱεροῦ, εὐρεθέντος ἐν τῇ θέσει Καγάλ-Μπούνου, τῆς περιφερείας
Ταύρου-Παζαρζίκουν.

M. G. Lippold: Ἀθηνίου Μαρονίτης ἐν Scritti in Onore B. Nagara [τίθ. R. E.
Γ. τόμ. LI σελ. 123] καὶ ἐν Römische Mitteilungen σελ. 36—37 pt. [αὐτὸν]
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος Formani ἐν Belluno Comuni 1916 σελ. 55—56 αὐτόν.
Maillard E.: Étude géométrique de l'église de la Vierge à l'Assomption de la ville de
δελτίῳ τοῦ ἀρχαίου. Ινστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἑτ. 1937, σελ. 243—248.
(K. M. A.)

Dr Arif Mufti Mansel: Les fontilles de 1936—37 en Thrace «La Turquie Ke-
maliste» Αγγελίας Τεύχος ἀμφιερόμενον διὰ τὸ Β' συνέδριον τῆς Τουρκι-
κῆς Ακαδημίας καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς Ιστορίας Νο 21—22, σελ. 36—46 μετά
22 εἰκόνων.

M. K. Μητσοπούλου καὶ I. K. Τρικκαλίνος: Geologische Voruntersuchungen
in Westthrakien. Προσανατολικαὶ γεωλογικαὶ ἔρευναι εἰς τὴν Διτυκήν
Θράκην. «Πρωτεύει τῆς Ακαδημίας Αθηνῶν» 12 σελ. 89—93.

Mikaw B.: Εντάρια εθνικάτα ἐκ τῆς κοινῆς Γρουνιάνι (περιφερείας Νερθρο-
πού), σκελετὸς ἄνδρος καὶ ἵππου, ἀργυροῦς κάνθαρος, ἀγγειον, κακτ-
ηλίος, χωνοῦν ἔλασα, διακόπτοντος, σιδηροῦς γαλλόνος ἰππου Ἐλληνικοῦ
τύπου, κεράμεια ἄγγεια καὶ τεραπόδαμα Φλίππου τοῦ Ἀμύντου (359—
336), ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαίου. Ινστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἑτ. 1937,
σελ. 207—213, βουλγαρικά.

Μευτροτύπη Π.: Η ἀρχαία διὰ τῶν Τραιανείων πολῶν ὁδός, ἐν τῷ ἐπετρίδι
τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημόνων, βιβλ. LV, ἑτ. 1937, κλάδ. ιστορικούσιλο-
γικοῦ ἀρ. 27, σελ. 19—148, μεθ' ἔνος χάρτος ἐν γεωγραφικοῦ, βουλγαρικοῦ
Σπουδῶν συμβολὴ εἰς τὰς διὰ τῆς διόδου ταῦτας τοῦ Αἴγαου κατὰ τὸν
μεσαίωνα καθόδην τῶν βαθύμων καὶ σιαυροφόρων εἰς τὴν Θράκην, ὡς
καὶ εἰς τὴν μετά τῆς δυτικῆς Λέυγωπτης ἀναγνωστικά συγγνωματίαν.
(K. M. A.)

ΑΟΝΙΔΙΑ

E. Oberhammer: Traianopolis (Stadt in Thrakien) «Pauly Wiss. Krolls Realen-
cyclo. VI 2 σελ. 2082—2086.

I. M. Πλανγκωμετέλους: Εἰς τὴν σειράν «Τὸ πνεύμα καὶ τὸ θερός τῆς Ἑλλά-
δος τοῦ Βορρᾶ». «Πισσαί». Τὰ κατὰ Νέοτον καὶ Ροδόπην 27 Ἀνύ. 'Ο ωρθ-
μός καὶ τὸ χρώμα τῆς Σάνδης 28, Κομοτηνή, ἡ κεντρικὴ πολιτεία τῆς
Δυτικῆς Θάλαξης 29. Τὸ ταξεῖδι τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως 31. Ἐντυπώσεις
τῆς ἐπιτοφορῆς 2 Σεπτ.

Φεοδοσίου Παπακωνσταντίνου: ἀρχιμανδρίτος: «Ἀκολούθια βίος καὶ θυνματα
τοῦ ἐν δύσιοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως,
Καίτορος τῆς ἐν Αἰγαίῳ Κονιορκαῖης Μονῆς Γυναικῶν τῆς Ἀγίας Τιμῆ-
δος. Σελ. 22 [Met.] εἰκόνες].

Πελούδηρου Παπακωνσταντίνου: Θωμακίη ἡθογραφία. Χριστούγεννα εἰς τὴν
Θράκην «Ἄθραγκη Νέα» 28 λεκ.

Ρεμάνου Στ.: «Οἱ τῆς Βαλκανικῆς ψερούνησος ὑπὸ τῶν Σλαβῶν ἐποικισμοῖς.
Ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐπικαὶ οἰδεν τοις, τόμ. ΙΙ, ἑτ. 1937, βιβλ. 10, σελ.
1254—1263, βουλγαριστά.

Rudolf-Hille: Die Stadt Philippopolis in Bulgarien, ἐν τῷ Geograph. Anzeiger,
ἐτ. 1937, σελ. 346—352 μετά 3 πινάκων.
(K. M. A.)

Στανικόρδη Σ.: «Η μνή τοῦ Βατοκώρου κατά τὸν XV αἰώνα. Ο συγγαρεψέν
ὑποτορέας διὰ διηνού φθινοπόρου τοῦ XIV σίσσου, ἀμ' ὅπου περιήλθεν
εἰς τὸ δεύτερον βασιλείου τῶν Βουλγάρων [τίθενται Ἀλεξανδρός καὶ Σιο-
μάν] καὶ κατά τὸν XV αἰώνα ὑπὸ τοῦ Τούρκους ἡτο Βουλγαρικὴ διότι
ἀπαγορεύοντος τοῦ τυπωτοῦ της μονῆς τὴν ἐν αὐτῇ μόναχον. Ἐλλήνων οἱ
πολιτικοὶ πολιτικοὶ μοναχοὶ μοναχοί, ἀμ' μηδὲν δυνατοῦ πλεόνα
καθολικοῦ νοστοῦ εἰς θεούσας ἑνεκα τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων καταλήρωσεν
της μονῆς· οὐσαὶ καὶ τῆς Θράκης, ἐδένοτο Βουλγάροις μοναχοῖς πόρος
υπαλληλώντων τοῦ ὥριμενον κατά τὸ τυπωτὸν ἀρμόδιον τῶν 50 καὶ οὕτο
καὶ οὐτησίσ τὸν τῷ χρόνῳ σύγκριτα ἡ αὐτελότητος ν' ἀποτελήσαι ἐν Βουλ-
γάροιν. Ἐνεκα τούτους κατεργεῖ καὶ δι' θυτούς Βουλγάρους πατριωτικής
Εθνικής καὶ ἀπεθανόντων ἐν τῇ μονῇ τὸν 1402. Μετά τὴν διάσωσης δύος τῆς
Κονιορκοῦ τοῦ Βουλγάρων μοναχῶν δεσμοφεύγων εἰς τὴν μονὴν Ἐληνίας
ἔνεκα τῆς Τουρκοκρατίας καταδέσως ἡ μονὴ περιήλθεν εἰς τοὺς Ελλήνας
οἵτινες ἐμμαχήσαντο τὰ πάντα, διότι καλύψουσα τὴν ἐπὶ δρόμους Βουλ-
γαροκήν κατοχήν ἔσπαντοντες τὰ σλανικά ἔζην τῆς ἐν αὐτῇ ζούσῃ τοῦ
Εθνικοῦ· ἡ τοῦ μαθήτων τοῦ! Αμφαλλέει προσέτι περὶ τῆς ἐν αὐτῇ μονῇ
τοῦ πατριωτοῦ Συμεὼν τοῦ Τραπεζούντου πεμπτοψυχεύοντος μοναχοῖς
Ἐκ τῶν ἀνακαλύψαντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Γούσεως ἐν τῷ βιβλιοθήκῃ
τῆς μονῆς 4 Ἐλληνικὸν ἐξκλησιαστικῶν ζειρογράφων τοῦ XV αἰώνος
τὸ ἀπὸ 1428 λειτουργοῦν νομίζει διηνού μοναχοῖς ὅλοις, διότι τάς
τούτων Ελλήνων μοναχοῖς διηνού πολὺς ἐν τῇ μονῇ (!) τὰ δ' ἀλλά ἀπὸ τοῦ
1472, 1478 καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ XV αἰώνος διτὶ ἐνδέχεται να ἐγράψα-
σαν εἰς τῇ μονῇ τὰ δέ Σλαβαῖς χειρόγραφα διηνού κατά τὸν XVII καὶ
XIX αἰώνας ἔκπιναν ἡ ἐξεγεμοθήσαντα υπὸ τῶν Ἐλλήνων (!). Butt. de la
soc. hist. à Sophia, τόμ. XIV—XV, ἑτ. 1937, σελ. 125—137, βουλγαρι-
στι.

Τένεντ Μ.: 'Ο κατ' Αγορακούτους λόγος ὡς οπουδαία πηγὴ διὰ τῶν Ιστορίαν
τῆς Θράκης. Bulletin de la société historique à Sophia, τόμ. XIV—XV,
ἑτ. 1937, σελ. 35—53, βουλγαριστι.
(K. M. A.)

Τρύπωντας Ιερός: Περὶ τοῦ ἡρεμάτου τῶν Βιζαντίνων υπαρχαῖν τον συνθήκον κατ' εἰδολολατρικήν τελετουργίαν, ἐν τῷ δέλτῳ τοῦ ἀρχιοἰ. Ἰνστιτούντο Σοφίας, τόμ. XI, ἑτ. 1937, σελ. 263–282, βιολγαριστή, (Κ. Μ. Α.)

Τσαρκατίσεψη στρατηγοῦ: «Ο τάπες της τοῦ Κρονίου ἔνδειξει καὶ ὁ δὲλθρος τεῦ Βιζαντίνων στρατοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ Μίνι τῆς Σορίας τῆς 25 Ιορδ. 1937, ἀρ. 11.229, βουλγαριστή. Ὑπαστοτίζεια διὰ τοπογραφικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ιστορικῶν (Θεοάρανους) ἐπιγραφάτων διτὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Κερούμου γενομένην ἐνδέροι εἰς τὸν Νικηφόρον καὶ ὁ δὲλθρος τοῦ Βιζαντίνων στρατοῦ (811) ἐγένετο οὐδὲν ἐπὶ τοῖς περιόδοις τοῦ Αἴμου, ὃς συνήθως νομίζεται ἀλλ' ἐν δύοδος τῆς Στράτης μεταξὺ τῶν δυοφύων Φακία (σοργάνων Φακά) καὶ Καραμανούρη, τ. ἐ. νοιών τῶν παιανῶν ἐπὶ Θρασύλου ονόματος τῆς Βουλγαρίας, ἵντα ἡ τάρφος Ἐ ο κε σί α ἀλλ' Δεβέλτον πρὸς Μακρολίμπον (Οὔσουντεςβ).» Ἐπομένως ἡ ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου κατάληψις καὶ περιόδοις, τῆς προτεύοντος τοῦ Κρονίου 300 ἔτης ἐγείνειν τοῦ Αἴμου είναι μήδος, κακῶς ἐμμηνούμενής της λεῖστος αὐτὸς ἡ ἡγῆτης ομαίνει τὸ στρατεύοντας καὶ οὐχὶ τὴν προτεύονταν τοῦ Κρονίου. Ὁ Νικηφόρος ἐκκινήθης τῇ 20ῃ Ἰουνίου ἀπὸ τοῦ μεθορίου φρουρίου Μαρκέλλης μετὰ πολλῶν πεζῶν καὶ ἱππιῶν καὶ ἐφοδιοποιημένων μεγάλων καὶ τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡγήτησις καὶ φονεύσεις, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ κατέλαβε τὸ στρατόπεδον (οὐλήν) τοῦ Κρονίου, ἥτοι οφούσας ἀδύνατον τὸν φύσιον μέρι τῶν περιόδων τοῦ Δίου (Σδόνας), πολλὴ δὲ ἡτοῖν να ὑπερβῇ τὸν δορὸς καὶ να χωρίσῃ μέρι Πλάσανος. Ὁ συγχρ. ποταμεῖτε τὸ φρουρίον τῆς Μαρκέλλης, τὴν ἔκστρητην τῆς ἔκστρηταίς τοῦ Νικηφόρου, πολὺ νοτίος καὶ οὐ μακράς τῆς Ἀδριανούπολεως. Κατὰ τὴν "Ανανα τὴν Κομινήν διώς πλησίον τῆς Αδριανούπολεως" τοῦ Λαζαρίου θανάτου πάρθη Βερεγγάριον ἀπὸ νοτιοτελεῖον τοῦ Αγριανοῦ ήτη η θάνατος τοῦ Ηρακλείου ήμεραν δυτικοὺς τοῦ Αἰτοῦ. Μεταξὺ δὲ Γολῶν καὶ Δαμαπόλεως μεθ' ἡμέρας δύορον ἐκεῖτο τὸ φρουρίον τῶν Μαρκέλλων καὶ ξεῖτο ποτήριον τοῦ Αἴμου τοῦ πλήσιον καὶ τὸ Τίτα Αρδαρίας. Οὗτοι δυνατέν τὸν δρόμον τῆς Μαρκέλλην νά φάσσει τὸ Νικηφόρος μέρι τῶν διδώσων τοῦ Αἴμου, διποτὸν τῷ εἶχε στήσει τὴν ἐνδέροι δὲ Κρονίους ὑποχώρων καὶ προβάλλων δυσούς εἰρήνης. Ἀναμφίβολως διώς οἱ Βιζαντίνοι δὲν ἔχωνταν μέχρι Πλάσας μὴ ὑπερβάνειν τὸν Αἴμον.

(Κ. Μ. Α.)
Μπ. καθηγ., τοῦ πανεγ. Σορίας: Οἱ θολοειδεῖς παρὰ τῷ Μεζέκ τάφοι. Περιγράφειν ναταὶ λεπτομερῶς δύο ἀποκαλυφθέντες λίθινοι ἐντὸς τάφοι διολειδεῖς μετὰ δύο δουμάτων, παρόμοιοι τοῖς Μικηναῖσσοις κειμενοῖς χομάτων Μαλ-τεπέ καὶ Κούρτ-καλέ καλοψέντων, ἔκσαφάντων συστηματικῶς ἀπὸ τοῦ 1932, παρὰ τῇ κοίνη Μεζέκ, 6 χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τοῦ ἀρχαίου Βουλγαρικοῦ ιστοριογραφικοῦ σταθμοῦ Σβίλεν-γκράδ παρὰ τοῖς Ελλήνικοις μεθόνοις. Ο πρῶτος εἶχε καὶ διάδρομον ἄγνοια εἰς αὐτὸν δύοντος τοῖς Μικηναῖσσοις, ὃ δὲ δεντρεῖς ἐστρέφει τοιούντον. Ἐν τῷ κώμιστα τοῦ πάροντον ἀνένθησαν ἐξ οὗ τοῦ λιθίνου τάφου κατὰ τὸν 4ον π. Χ. αἰώνα, ὃς διαπιστώθηται ἐκ τῶν συνενεργειῶν δύο ἀργυρῶν δραγμῶν τοῦ μεγάλου Ἀλεξανδροῦ. Ταῖς κεφαλίσματα τούτα, περιγραφόμενα λεπτομερῶς, θηραν κρονίασμάτα, μαργαρίται, δακτύλιοι, ἔνοτά, δρεὶς κάλινα ἀγάτες, λυγνία, κιττέλαι, ἀμφορεῖς καὶ ἀγαλαῖς δός, πόρος δὲ καὶ λειψάνα κεκαμέναν ἀργυρῶν ἀγγείων καὶ ἀλλαν ἀντικειμένων. Ο δευτε-

ACHILION

ρος τάφος φινεται σεσυλημένος ἀρχαιόσθιον. Παραπτίθενται σχεδιαγραφή-ματα τῶν τάφων καὶ εἰλίστε τῶν ἀνευρεθέντων μνημείων. Οι ταφοὶ είναι λειψάνα τῆς Μικηναῖσσης ἀρχετεκτονής, ἔξαριστονθύμητος πινάκων νά φιστανται ἐν Θέρκη καὶ κατόπι τούς καπόνιαν χρόνων, διε τινὴ δὲν δην πέντε πλέον ἐν Ελλάδι. Ἡ ἀπατμονικότατή αὐτῆ μελέτη τοῦ διανιζῆ μου Βουλγάρου ἀρχαιολογοῦ είναι σπουδαία ομηρία εἰς τὰς Θρακικᾶς ἀρχαιότητας. Βουλγαριστι ἐν τῷ εἰλίστι τοῦ δραγματοῦ. Ινδιτούτου Σορία, τόμ. XI, ἑτ. 1937, σελ. 1–116 μετά περιώντως ἐν τελει γεμμαντοί (Μ.Κ.Α.)

Τεῦ κύντος: Τhe Bee-hive Tombs of Meseke, ἐν τῇ Antiquity, τόμ. XI, ἑτ. 1937, σελ. 300–302, μετά 8 πινάκων. (Κ. Μ. Α.)

Πανελλήνιος Γεωργικής Επενδύσεως Αθηνών: Λειψάνων Θράκης σελ. 119*. [Σημειώθηκεν ἡ αρφόδοντα τῆς Θράκην]. Λειψάνων Θράκης σελ. 119*.

[Σημειώθηκεν ἡ αρφόδοντα τῆς Θράκην]. Λειψάνων Τραϊανούπολεως, Θερμὸν Γεννησαίας 13·14. Ι. Κ. Κοντόγαννης. Τε τραγούδι τοῦ Νεστον 14·16.

Νομὸς Ἐδρον (Ἀλεξανδρούπολης, Διδυμότειχον, Ορεστιάς, Ορεστιάς, καὶ κτηνοτροφικὸς πλοίος τοῦ νομοῦ) Ἐδρον. Καλλιέργεια, Κτηνοτροφία Μελαποκοεια, Σηφατοφία, καὶ Μεταξοφοιμαγνα, Δενδροκομία, Ἀρπελογύρη. Γεωργική, πτηνοτροφία καὶ δενδροκομία ἐσόδοι τοῦ νομοῦ Ἐδρον. Αδρανίου Καραντίνης ουσιών προϊόντων. Αναδοσποικον σημείωμα της Αδρανίου. Ορεστιάδος, Αλεπά·Ἴχνωντερραί. Ο υπέδα- πλούτος. Αγνωστοφία. Τάπετλαια τοῦ νομοῦ σελ. 31·49.

Νομὸς Ροδόπης ("Η γεωργικῶς πολεούπολες τῆς Κομινῆς." Η πόλις τοῦ Μάρωνος· Η πόλις τοῦ καποντοῦ Σάνθη. Ο γεωργικὸς καὶ κτηνοτροφικὸς πλούτος τοῦ Διαπολιτικοῦ πλούτος). 60·78.

Ζωτεργικοὶ σταθμοὶ Κομινῆς. 99·103. Αμπελονηγικὸς σταθμὸς Ροδόπης. 103·105. Δενδροκομικὸν σημείωμα σταθμοῦ Ορεστιάδος. 111.

"Η συνεταιρισμένη Ροδόπη. 113·115. Οι συνεταιρισμοὶ Διδυμοτείχου·Ορεστιάδος. 119.

1938

Ajanov G.: Προνομοδοῖ περιφέρειαν βορειοανατολικῶν τοῦ δουροῦ Στράτεως (εἰς απορεοφατία), βιολγαριστή, ἐν τῷ ἀρχειῳ τῶν περι συνοικιών μελετῶν, ἑτ. 1938, βιβλ. ΙΙ, σελ. 26·37. (Κ. Μ. Α.)

1) Πολυτελής "Εκδοσις τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης μὲ δώρασίας εἰκόνας μηρέτεστον εἰς πάλην εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα. Δέν ενδισκοντας ἀντίτυπα εἰς τὰς ἑδονής Βιβλιοθήκας.

Κ. Μυρτ. Ἀποστολίδην: "Ἡ ισός τῆς Φιλιπποπόλεως μητρόπολις καὶ οἱ κώδικες αὐτῆς; Α.Θ.ό. τόμ. Δ' σελ. 3-42 τῷ Ἑ. σελ. 1-89 (συνεχίζεται).

Arghyrov St. Ρουμέλια και Βοσνία, γεωγραφικαὶ περιγραφαὶ τοῦ Μουσταφᾶ μπὲν Ἀβδούλαν Χαζῆ Κάλεα (1609—1657), μετάφρασης βουλγαρικῆς ἐπὶ τῆς Γερμανικῆς τοῦ Χάμερ εἰκόνων (Rumeli und Bosna geographisch beschrieben von Mustafa ben Abdalla Hadzchi Chalifa, aus dem türkischen übersetzt von Joseph von Hammer, Wien, 1812, εἰς 8ον) μετὰ ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων, ἐν τῷ ἀρχειῳ τῶν περὶ συνοικισμῶν μελετῶν, ἔτ. 1938 βιβλ. Η., σελ. 62-110. Ἐκ τῆς Θράσιας περιγράφονται αἱ πόλεις καὶ κώμαις: Ἀδμιανούπολις (Edrenē), Βιζέν (Visa) Τσατάλτζα, Σεράι, Τζερλού, Λουτέ-βουνγάζ (Borgas), Μπουνάρχαρο, Σαράντα εκκλησίαι (Kirkklisse), Ἐσκι-παπάλη, Χάσιοι, Μήδεια, Κουρού-δερε, Πίργος (Borgas), Τσερμέν, Μονσταφᾶ-παπᾶ, Κιτλάνγκατ, Γενί-Ζαγόρα, Χιμενέλι, Οΐνουσδεξ-βάβη, Φιλιπποπόλις (Filibe), Ἐσκι Ζαγόρα, Ιαμπόλις, Κοεζάνικι, Τσιρόπαν, Τατάρ-Παζαρτζήκιν (Tatar-Bazar), Σαμοθρόβιον, Ἰτανίαν, Καλλίπολις (Galipoli), Σηλεύβρια (Silivri), Ριανθεότος (Rodossjig) Μιλάγρα (Milalgar), Κίνελα (Ipsala), Διδυμόπολις (Dimotika), Οΐνουσ-κιούρος (Χιοῖο ἥρκανε), Κεσάνη (Kesschan), Φεργάοι (Pereidiki), Αίνος, Μάκρη (Megri), Κομοτινή (Komuldjina), Ἔνιδζε (Enidje-Karasy). (Κ. Μ. Α.)

Αρναούτων Μ. κακή, τοῦ ἐν Σφρίᾳ πανεπ. Ἀκαδημίου, βίος, ἐργα, ίδεα. Ἐκδ. τῆς Βουλγ. ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἔτ. 1938, 8ον σελ. 599, βούλγαροις. Ἐξετάζει λεπτομερῶς ὁ βίος, αἱ φιλοσοφικαὶ ίδεαι καὶ τὸ ἔργον τοῦ Βονέλγου τοῦν τι κατατίθεται σκαλῶν, δοτεῖς υπολαμβάνεται ώστο τοῦ Βονέλγου τοῦν τι κατατίθεται συντελετῶν τῆς Βονέλγης ἀναγεννήσεως. Οἱ ἐπιθέσεις ἔχουσαι ἐν τῷ γυμνασίῳ τῶν Κοδωνιῶν, μετέπειτα τῆς ἔλλ. ἐπιναστάσεως καὶ διετέλεσε διευθυντής τῆς ἑλληνικῆς κατεύθυνσης σχολῆς Φιλιπποπόλεως (1828-80) καὶ είτε της ἔνταξης κατατίθεται ἐπεινάλλοτες εἰς τὸν θέματόν του. (Κ.Μ.Α.)

Αρχιμανδρίτος Νικόλαος Βαζεΐδης: "Ἡ εἰς Διδυμοτείχον ἔξοδον τοῦ Δημητρίου Παπαϊωλογον, Δεσποτοῦ τοῦ Μυστρᾶς" Ἐρθρος. Διδυμοτείχον Ιουλίου 9—Ιατρικοῦ Διδυμοτείχου. Μία ἱματισμὸς σελίς τοῦ Διδυμοτείχου. Δύο Βασιλεῖαι καὶ δύο Βασιλόπαιδες. Φιλοδοξιαὶ καὶ σπουδαὶ. Τιμωρίαι καὶ ἔγκληματα. Χάρις καὶ ἄρχαστα. Αἴτιοι Αγύρωτοι. 2θ.

Μεν. Βλάχεστολέν. Νέα Ὁρεστιάς μετ' εἰκόνων «Φῶς» Θεσσαλονίκης Τοινίου 6—Διδυμότειχον μετ' εἰκόνων Αὔτ. Τοινίου 23, 24, 25—Σουνίδι «Κοπούτζη» (Πύλαιο) Αὔτ. Τοινίου 26—Ἀλεξανδροπόλις Αὔτ. Τοινίου 28—Κομιτιή Αὔτ. Τοινίου 30—Ξάνθη Αὔτ. Τοινίου 1—Νέα Ὁρεστιάς Αὔτ. Τοινίου 3.

Γαλάνης Ch. Μετανάστευση Βουλγάρων ἐκ Θράσιας εἰς Βουλγαρίαν κατά τὸ ἔτος 1878—79, βούλγαροι, ἐν τῷ ἀρχείῳ τῶν περὶ συνοικισμῶν μελετῶν, ἔτ. 1938, βιβλ. Η., σελ. 3-15. (Κ. Μ. Α.)

Γερασίμιμος Θεός: Προσεύσμα· καὶ σημαῖα τῶν νομοσάμων ὡς ιστορίων πηγῶν, ἐν τῷ τε μηδικῷ «Ἄλι μέσον τῶν αἴσιων» (τιτελ. νεκονετο), ἔτ. 1938 τεῦχ. Ι., σελ. 282—321, βούλγαροι. Μετα σύντομον εἰσαγωγὴ περὶ τῆς προελεύσεως· καὶ τῆς ίνδικῆς· τῶν νομοσάμων περιγράφονται οἱ τύποι.

* Α. Θ. = Ἀρχείον τοῦ Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ

τῶν εὐρεθέντων μέχρι τοῦδε ἐν Βουλγαρίᾳ νομιματῶν, ἐν οἷς καὶ πολλὰ τὸν ἐθ. Θράσην ἐλέγουσαν ἀντικαῦν καὶ τῶν Θρασῶν βασιλέων. (Κ.Μ.Α.)

Danov Ch. Philippopoli, ἐν τῇ Real-encyclopädie der Klass. Altertumswissenschaften Pauly—Visscher, Kröner, τόμ. XIX, ἔτ. 1918. (Κ.Μ.Α.)

A. Ν. Δ. [ιαματεπέουλευ]: Νικόλαος Λαζαρός, Α. Θ. τόμ. Δ' σελ. 226.

B. Ν. Δεληγιάννην (δελασάκαλον) Λαογραφικά Δογάνκοι· Μαλγάριαν (Αν. Θράσης) Α. Θ. τόμ. Δ' σελ. 53—71 ("Απὸ τὴν δημοδὴν λατρικὴν Δειοδιμονίεις." Ή βασική, ή θραντική)

Τὰ ἀνατοενάρια στὸ χωρὶς Κωσταής ιης περιφερειας Ἀγαθουπόλεως Ἀν. Θράσης Α. Θ. τόμ. Ε' σελ. 129, 136.

Αθ. Ζαρδζλίδης: Στον Ἀδριανοπόλιν [ηὐ τὴν ἐκδομήν εἰς Ἀδριανούπολιν] μετ' εἰσόδῳ · Φαρ. Θ. σιαλονες Αθύρωστον 5 καὶ 6.

Ε[ύπατριστοι] Ζήνον: Ἡθ καὶ ἐδίμην Γαναγόρων. «Η Συζήτησις. » Ετ. Βον Περιοδικός Β. σελ. 57—98, 114—115, 133—134, 163—164.

·Υποθέσεις Θράσκων αὐτ. σελ. 103—104.

·Ἐπαγγελματική θύμωσις. Αὐτ. 162—163.

Θρακικά ἀναγνώσματα. Αὐτ. 8—9

Θρακικά ὄντα. Αὐτ. 22, 34—35.

Θρακικά ἀναγνώσματα [Παρὶ Ραυδεστοῖ] Αὐτ. 30—31, 47—48.

·Ἡθ καὶ ἐδίμη εἰς τὴν Θράσην. Αὐτ. σελ. 58—90

Cavalor Kazarov. Thrakische Religion Sonderdruck, Paulys Realencyclopädie der Klassischen Altertumswissenschaft. Bd. VI A. 475—552.

Κελάρωφ N. Τὰ περὶ τὴν διπλωματικὴν ιστορίαν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ Επαναστατικοῦ Αἰώνος XVII ἐπετηρίδος τῆς ἀνωτάτης σολῆς τῶν πολέμων καὶ τῶν οἰκουμενικῶν στημάτων. ἔτ. 1938, Σφύρα, σελ. 112 εἰς 8ον, τμῆμα 1. βούλγαροι. (Κ. Μ. Α.)

K. Κέντων: Γερόγιος Βιζηνός. «Τὸ νέον Κράτος» ἔτ. Β' σελ. 1281—1290, 1409—1416 (συνεχίζεται).

Κωνσταντίνος Γ. Κευτίδης: «Ἡ Γκεμπεργα Α. Θ. τόμ. Δ' σελ. 49—51.

Παραμύθια Θράσης; [Ἄδρανοπολέων] Αὐτ. σελ. 154—161.

Τὰ ἀνατοενάρια καὶ ἡ σκυλουδηντέα η Διονυσία καὶ παραδόσεις εἰς τὴν Θράσην, αὖτ. σελ. 290—295.

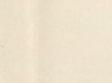
·Ἐθμάτια ἀραβίνων ἐπάρσια Διδυμοτείχου. Αὐτ. σελ. 270.

K. M. Κωνσταντεπέουλευ: Γιανγόριος δ Πτερωτός καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενον Μολιθρόβουλον. Α. Θ. Τόμ. Δ' σελ. 189 191.

Miz. Κωνσταντινίδης: «Ἡ ιερὰ μονή τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Αἴλιμνα (Νέμονος ἡ Αἴλιμνος) παρὰ τὴν Μεσημβρίαν. Ἔτεραι ιεραὶ Μοναὶ παρὰ τὴν Μεσημβρίαν. Α. Θ. τόμ. Ε' σελ. 87—89.

V. Laurent. Une inscription Grecque cryptochrétiennne de Philippopoli «Echoes d'Orient» Bucarest τόμ. XXXVII 1—16.

Leibrecht Fr. Otto. Bulgarien, gestern und heute. Berlin, ἔτ. 1938, εἰς 16ον, σελ. 174. Διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον πραγματεύεται περὶ τῆς ζώρας καὶ τοῦ λαοῦ, ἢνιοι περὶ τῶν δόμων, τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἔδαφων, τῆς μετὰ τοὺς πολέμους ἐπιφανείας, τῶν κατοικῶν, τῆς ιστορίας, τοῦ γαστροτός καὶ τοῦ πολιτεύοντος τῆς Βουλγαρίας τὸ δέ δεύτερον περὶ τῆς γεωγραφίας, τῆς βιομηχανίας, ψευτορίας, ἐμπορίας, τραπεζικῶν κεφαλαιῶν ἐπιχειρίων καὶ ξενώνων, συγκοινωνίας καὶ ἐξελίξεως τῶν ἐμπορικῶν μετ'

λαν χρατῶν σχῆ μεινετά τὸν πόλεμον. Μετ' εἰκόνων (Κ. Μ. Α.)
R. Masić. Der Thrakische Reiter-eine Heilgottheit. «Revue intern. ét. balk.» 3
οετ. 581—585.

St. Mladenov. Chr. Kodov et Chr. Vakarelski. Les moeurs et la langue
des Bulgares en Thrace et en Asie Mineure (Critique M. Gavazzi) «Sla-
via» Πράγας. Τόμ. 15ος σελ. 604

Neumann Egon. Balkan, Kriege, Bündniss Revolutionen, 150 Jahre Politik u.
Schicksal. «Er. 1938 Berlin. Εις Συν. σελ. 440. Πραγματεύεται περὶ τῆς
πολιτικῆς Ιστορίας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἀπὸ τοῦ παελθόντος ίδιως
αἰώνος Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Τουρκίας καὶ Ἐλλάδος) μετά
πολλῶν εἰλόνων. (Κ.Μ.Α.)

Απεστέλευ Β. Οἰκενεμίδεις: Παραμύθια Κολλαπόλεως. Α. Θ. τόμ. Δ' σελ
162-169.

Γλωσσικαὶ τινὲς παρατηρήσας ἐπὶ τῷ γλωσσικῷ ίδιώματος Μαδύτου.
Αὐτ. σελ. 194-204.

Λαογραφικὰ Μαδύτου. Α' Ἐπιγράμματα, Β' Τραγούδια διάφορα, Γ'
Ἐρωτικά, Δ' Ἀστρα ςοροῦ, Ε' Βανκαλίσματα, τῷ Θωποίματα, Ζ' Διά-
φοροι ψυχικαὶ παιδικαὶ ἀνάμνησης Η' Ἐορταστικά, Θ' Λογοπαίγνια.
Αὐτ. τόμ. Ε' σελ. 112-126.

Σ. [Παπαδόπουλος]: Αἱ ἀρχαιολογικοὶ ἔρευναι. Τέρμοις τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης
Ο' Τουρκικοῦ σύνδεσμος Ιστορίας «Ἐλεύθερον Βῆμα» Οστρούμιον 10.
Ο' Βιζαντίνοι πολιτεῖαι. Ήτο τὸ Θρακικὸν Νήγιον. Αἱ διεξαγόμεναι ἀνά-
σκαψι. Δ. Δεκεμβρίου 22.

Πελ. Παπαχριστόδοσλευ: Οἱ ὁρέοι εἰς τὴν Θράκην Πανιστορομάτικα γνων-
τούμον «Ἀθηναϊκά Νέα» Ιανουαρίου 1938.

Θρακικὴ θηραγρία. Τὸ μταίριον ἐμάσημον. Αὐτ. Ιανουαρίου 6.
Πῶς κατέγινε τοὺς νεκροὺς; ποιὸν σὸν Κωστὴ χροῖ τὴν Ἀν. Θράκης καὶ
τὰ γύρω Α. Θ. τόμ. Δ' σελ. 71.

Παραρημές καὶ Παρομιώδεις φράσεις Αν. Θράκης. Αὐτ. σελ. 73-84 (Ἀ-
δριανοπόλεως, Αβδήμῳ).

Τραγουδοῦσα Θράκη Σαμοκούβιον, Αν. Θράκης, Στενεμάχου, Σαρακίνας Αν.
Θράκης, Ἀδριανούπολεως αὐτ. σελ. 111-147.

Η Πέτρα Αν. Θράκης. Αὐτ. σελ. 148-151.

Ἐθνικαὶ τὸν γάμον στὸ Ορτακοὶ Λείτονες. Αὐτ. σελ. 152-153.
Γλωσσικὸν Σαράντα Ξεκληρῶν. Αὐτ. σελ. 205-225.

Πασχάλαι στὴ Θράκη σελ. 79 [ὧς παράρτημα τοῦ δ' τόμου τοῦ Α. Θ.
τόμ. Δ' καὶ θιατέρως].

Ἀπὸ τὴν ἀνάστασι τοῦ Γένους. «Ἐνας ἀφανῆς ἥρως. Ο Θεόλητος
Πολυεύθερον Βῆμα» Μαρτίου 28.

Θρακικὴ θηραγρία. Η παράληπτις τοῦ λεκαπεναγούστον. Νεοελλη-
νικά Γράμματα Αγγονιστοῦ 20 σελ. 13.

Η Προτορογνῶν στὴ Θράκη. Αὐτ. Δεκεμβρίου 31, σελ. 12.

Οι δυναστίες στὶς Σαράντα «Εκκλησίες. Α.Θ. τόμ. Ε' σελ. 142-144.

Τὰ περιστώματα στὶς Θράκη σελ. 1-80 [ὅς π. φρέση τοῦ Ε' τόμου τοῦ Α.Θ.

Δ. Α. Πετρεσούλος]: Τὰ αναστέματα. Α. Θ. τόμ. Ε' σελ. 136-142.

Λαογραφικὰ Σκοτιᾶν. Αν. Θράκης (Πάλαιος Σκοτός) Παραδοσίες καὶ ιστο-
ρία. «Ἐθνικαὶ γηραιὲ Παραδοσεῖς. Μέθοι. Ἀσθενεῖς καὶ τρόποι.

θεραπείαις. Λαίκες πίστεις προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες. Μάγια. Εἴνες,
κατάρες. Ἀστειαὶ καὶ πειράματα. Σκοπιανά παραμύθια. Διστιχα τραγού-
δια. Βαπτιστικά ἀφέντων θηλέων. Ἐπόνυμα. Παρόντα, Τοπωνύμια. Ἀ-
σημαία. Παρομίες καὶ παρομιώδεις φράσεις. Γραμματικαὶ παρατηρήσεις
στὸ γλωσσικὸν ίδιωμα τοῦ Σκοποῦ, Γλωσσισμό. Αδν. σελ. 145-264. Προσ-
θήκαι καὶ διορθώσεις. Αἰτ. σελ. 265-270.

N. Πιτσίλα: Φυλετικὴ καὶ ἔθνηκη ἐπικουρότης τῶν Β. Δυνάμεων Μακεδονίας καὶ
Θράκης (ονομέσεια) «Μακεδονικὴ Ήγέρω» Βεροίας Μαρτίου 24.

Πεπονὴ Ντέμπρη: Οι «Ἐλληνες ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐλαζόβου (Καζιλ-ἀγάτες).
Πεπονὴ Ντέμπρη τῷ περι συνοικιῶν μελετῶν, Σοφία ἔτ. 1838. βιβλ. ΙΙΙ,
σελ. 1-31, βιωτοριστὶ μετὰ περιλήψεως ἐν τέλει γαλλιστὶ. Πρόσειται
περὶ τῶν οἰκισμῶν Ἐλλήνων ἐν τῷ λεκανοπεδίῳ τοῦ κάτω Τούν τῆς
κεντρικῆς βορείου Θράκης, τῶν ἐπονομαζομένων Καρυδίων, σὺν δ' οντηρα-
φεις διερευτὶ ἐξηγλαυκούμενους Βουλγάρους (Κ.Μ.Α.)

Ζωής Κ. Σακκίδης: Σαράντας «Ἀρχιγένης, ὁ Ἐθνικὸς ενεργέτης καὶ οἶσι Πα-
νακτικόν Πολυτέλεος» Επιβατῶν. σελ. 58.

Αχιλλέας Σ. Σαμεδράκης: Ιατροῦ: Κετρίποιος. Βασιλεὺς τῶν Θρακῶν 356 π. Χ.
Α. Θ. τόμ. Δ' σελ. 43-48.

Σάρδεων Γερμανεύς: Η μονὴ τοῦ Μάνων Μόλον ἐπαργαλιας Δέρκων «Ορθο-
δοξίας» Κηπόλεως ἔτ. Π' σελ. 295-299.

Νικ. Α. Σερβίδην: Βοηθητὴ ποιὸν Ἀνατολική ἀπὸ τὴν «Λγκυρα «Φῶς» Θεσσα-
λονίκης Κ. Σπυρίδην: «Ο Σταυρόβογλον (ᾶσμα) Α. Θ. τόμ. Ε' σελ. 276-278.

Ἀντωνίους Στεφανόλην: Περιήγησες Α. Θ. τόμ. Ε' Σ. 271-275.

Ἐλλινικής Στεφανώλη Σχαρτντή: Εὐχές. Α. Θ. τόμ. Ε' σελ. 97-104.

Σ. Ι. Τρικανταφύλλιδην: Νέα Ήρακλείου [μετ' εἰκόνος] «Φῶς» Θεσσαλονίκης
Ιουνίου 16.

Τσέντσερ. Δ. Τὰ δύναματα τοῦ ποταμοῦ «Ἐθρου, βουλγαριστὶ ἐν τῷ περιοιδικῷ
Ζωργίας «Προμηθέας», ἔτ. 1938, τεύχος α'. σελ. 18-20. «Ἐθροῦ ή Ελ-
δος, Ηεβρού, Ρόμπται, καὶ άφαστοι Μάρισι. (Κ. Μ. Α.)

Τοῦ κώτοῦ: Σωμβόλαι εἰς τὴν ἀρχαὶν ιστορίαν τῆς Φιλιππούπολεως μετὰ 154
εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ 2 σχεδιαγραμμάτων, βουλγαριστὶ μετὰ πε-
ριλήψεως ἐν τέλει γαλλιστὶ. Σοφία, ἔτ. 1938 εἰς 4ον σελ. 172. Περιεχό-
μενα: Προστοιχιαὶ σύρματα ἐπὶ τοῦ λόφου Νεμπέτ-τεπέ (Μουσούσιον).
Ἀρχαιολογικά σύρματα προϊστορικῶν, ρωμαϊκῶν καὶ βυζαντινῶν χρό-
νων ἐπὶ τοῦ λόφου Τζεντέ-τεπέ (Νησσαριον). Τὸ φρούριον τῆς Φιλιππού-
πολεως ἐπὶ τῷ βάσι τῶν σφιζομένων λειψάνων αὐτοῦ. Τὸ Ρωμαϊκά ὑδρα-
γωγεία τῆς Φιλιππούπολεως. Διάφορα ἀναθηματικά ἀνάγλυφα ενδεχόντα
ἐν τῷ περιφερείᾳ Φιλιππούπολεως. -Σπουδαῖα συμβολὴ εἰς τὸν καθορι-
σμὸν τῶν περιβόλων τοῦ τείχους τῆς τοιωτας πόλεως («Ἀρχοντούπολης») καὶ
τῆς οποτεμένης πόλεως ἐπὶ τοῦ τείχους πολιταρκείας καὶ βυζαντινοκα-
τιας διασπορών διὰ τῶν παρατηρηθείσων πολλῶν εἰκόνων τῶν σφιζο-
μένων λειψάνων τῶν τείχων ἀπὸ τῶν Ελληνικῶν μέχρι τῶν ἔσχατων Βυ-
ζαντιακῶν χρονῶν. «Ἐν τῷ παραθεμένῳ τῶν τείχων διαγράμματι ἡ δυ-

τική τοι περιβόλου της πόλεως πληνού ἡγεάσθη καθ' ήμας πολλῷ ἔξωτέρῳ καὶ κατ' εὐδέλιαν γραμμήν ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ Ὁρολογίου μέχρι τῆς βορειούπικης ἄκρας τοῦ λόφου Μουσαίου. Οὕτω περιελήφθη ἐν τῷ πόλει χωρὶς πολὺς ἀκτινοτρόπος τότε, ὃς ἀπεδειχθὲν ἐν τὸν μέρη τοῦδε γενομένον εἰς βάθος μέχρι τῶν ἑπτακανθρώπων πρὸς ἀνέγεντον πτυχῶν. κατὰ^τ ἣς οὐδὲν ἴγνων ἀρχίσιον συνιστομένῳ ἀπεκαλύψθη τοῦ ἀδάπονος δινος παρθένον. Η πλευρά αὕτη πολλῷ ἔγνωτον τῆς ἀκροπόλεως ἀκολουθήσας παραλλήλως τῷ τείχῳ αὗτῆς ἐλλεπιφανῶς· καὶ κινητεύοντα στέψιν τὸ επὶ τοποσημεῖαν Κουφονήγκαν (νῦν χρεαταγόραν), οὐδὲ η νοτιανατολικὴ πλευρὴ εἰκασθὲν ἐπὶ τὸν ἀποκαλυψθέντον τῷ τείχῳ θεμέλιον τοῦ διακόνου ἀλλον τῆς χρηματοπιθενῆς πιθανῶς ὑπὸ τῶν Τούκρων διλγόμετρα τὴν ἀλώνιαν τῆς χρηματοπιθενῆς πιθανῶς ὑπὸ τῶν Τούκρων διλγόμετρα τὴν ἀλέγονταν παρακενέμαντα μεγάλον λιθοτύπιον τοιούτοις τείχοις τοῦ έπαιμον τοῦ Τούκρων καὶ τῶν καταρρεύσθεντων ἵστασις Κουφονήγκαν καὶ Βεζεστίουν. Διῆρχετο κατὰ πάδαν λογικὴ πλινθεταῖς διὰ τῆς τοικονένειας ἀπόρως Ταχταπλάκη (ζώνιον τέχος), διατρησθεῖσα τὸ δύναμον τοῦ τείχους κατά την ὑπὸ τῶν Τούκρων πολιορκίαν τῆς πόλεως προφανῶς ἔνεκα τῶν ζηλώντων προ-επιστραμένων αὔτον καὶ εἴτα διὰ τῆς μεγάλης πλατείας Κα πάντα ἡ ἀριμῶνας διὰ τοῦ γνωστοῦ κόρου, ἥψη ὅπερετο τὸ καταρρεύσθεντέν τενεος. Γιονος οὐ δε τετέλεσται α με σι (τελείων ἔφοδον), διερε ἄνηγρεθη ὑπὸ τῶν Τούκρων ἀμέσως μετὰ τὴν ἀλώνιον πρὸς τιμῆν τοῦ ἀνδρείου Γεντίστουν, οἵτις ἐπέσθη εἰς κατὰ τὴν παταί τοῦ τείχους ἐφόδον καὶ ἀπλανέσθη ὡς ἄγος τοῦ τάφου τοῦ σφύρομενού μέχρι τῆς ἀπλευθερώσεως. Ἐκεῖθεν τοῦ τείχους διηνύσθεντο πρὸς τὴν βορειούπικην τοῦ Μουσαίου ἄκραν. Κατὰ τούτην ἡ οντικὴ τοῦ τείχους πλευρὴ περιέκλειε μέρος τῆς νῦν τοῦ τείχους γενικῆς πολιορκίας τοῦ Αθηναϊκού συνοικίαν τῆς ὑποστολεντοῦ εἰς τὴν αρχαίαν. Η μελετὴ ἀξεποστόλη πολυτελέως δαπάνη τοῦ δήμου Φιλεπτοπολεός ἐκεφαλαιού πρωφορισμένη πρὸς σοληνήν ὑπὸ θατὴν ισοισιάν τῆς πόλεως φροντίδος τοῦ ἐν Σωφρίᾳ Βούην, ἀρχαιολογικοῦ ίνστιτούτου. (Κ. Μ. Α.)

Δημητρίου Χατζηπαναγιώτου: Τὸ Θέατρον ἐν Σαράντα 'Εκκλησίαις 'Αν. Θράκης. Α. Θ. τόμ. Λ'. σελ. 101–105.

Αριστείδου Χατζηπαπαχτεκεύ: Η ἀμπελουγήρα εἰς τὰς Σαράντα 'Εκκλησίαις, Α. Θ. τόμ. Λ'. σελ. 84–100 [μετὰ γεωγραφ. ac].

Κ. Ν. Χατζεπούλου: Παραμύθια Σαράντα 'Εκκλησιῶν. Α. Θ. τόμ. Δ'. σελ. 170–188.

Καλλ. Χευρευεζίδη: 'Ἐπαρχία Μετρών καὶ Ἀθηναίων. Τὸ Περιφορῷ (Τοσκανῆ). Α. Θ. τόμ. Δ'. σελ. 106–110.

'Ἐπαρχία Μετρών καὶ Ἀθηναίων. Α'. Παραδόσεις περὶ ἰδιότοτες γηφων. Β' διάφορα ὅμοια. Γ' Καθέδε; καὶ 'Ἀργαστήρια. Α. Θ. τόμ. Ε'. σελ. 105.

Zontschow D: Antike Denkmäler aus Süd-Bulgarien. ἐν τῷ Arch. Anzeiger τοῦ Jahrbuch des Dents, arch. Instituts, Berlin, ἔτ. 1938, σελ. 200–205. Πλήν τοῦ κεκομένου ἀναγένθου πορθτοντος ἐπιτάφους δεῖπνους καὶ νῦν τὸ πορτονθηματοποιεύμενον αἱ λοιπαὶ τρεῖς ἐπιγραφαι προερχόμενα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ β'^τ καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ γ'. μ.Χ αἰώνος ἀθηναϊκην θηραὶ καὶ ἡρμηνεύσασαν προστρόποτος ἡ ἥπτη ἀριθ. 2 ἐν τοῖς Θρακοῖς τόμ. Στ'. ἔτ. 1938, ἀρ. 117, ὑπὸ Μ. ν. φτ. 'Α π ο σ τ ο λ ι δ ο ν καὶ ἐν τῷ ἔφημ.

δημον τῆς Φιλαπποπολεός, ἀρ. 174, σελ. 3 ὑπὸ Σ. Σ. 'Αν δ ο ἔ ε π. φ. θωλ. γαριτι, ἡ ἥπτη ἀριθ. 3 ἐν τοῖς Θρακοῖς, τόμ. Ζ'. ἔτ. 1936, ἀρ. 122 ὑπὸ Μ. ν. φ. τ. 'Α π ο σ τ ο λ ι δ ο ν ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψθει τῆς καὶ πρόστεφον ἐν τῷ CIL, τόμ. III. σελ. 746 καὶ 14. 207¹³, ὑπὸ Dumont Homolle, ἐν τοῖς Μ. δ-Ιαγε-πτερι, ἀριθ. 576, καὶ ὑπὸ Καΐνκα ἐν τοῖς Denkmäler Bulgarieis, σελ. 44, ἀρ. 38 κοι ἡ ἥπτη ἀριθ. 4 ὑπὸ Μ. ν. φ. τ. 'Α π ο σ τ ο λ ι δ ο ν ἐν τῇ ἐπετηρηθεὶ βιβλ. καὶ μουσείου Φιλιππίου, ἔτ. 1927, σελ. 193, VΠ, ἐν τοῖς Θρακοῖς, τόμ. Β'. ἔτ. 1929, σελ. 29 καὶ τόμ. Στ'. ἔτ. 1935, σελ. 158, ἀρ. ὅπερετο ὑπὸ G. Κ. α κ α σ ο w ἐν τῇ ἐπετηρηθεὶ βιβλ. καὶ μουσείου Φιλιππίου, ἔτ. 1930, σελ. 224, ΙΙ. (Κ. Μ. Α.).

Άργειον τοῦ Θρακού Αλαργοπολεοῦ καὶ Λαργοπολεοῦ Θρασαπού. Τρηματιδον πειθούδικον σύγγραμμα ἐδιδόμενον ὑπὸ ἐπιτροπῆς Θρακῶν. Διεύθυντης Πολ. Παπαρεπτοδούλου. Τόμ. Δ'. σελ. 240+80 Τόμ. Ε'. (1938–1939) σελ. 288+80.

Λεύκωμα Πανθρακικῶν ἀγώνων. Ἐκδοθεὶν ὑπὸ τῇ διαφοροῦς 'Επιτροπῆς, τῶν ἀγώνων.

'Απὸ τῇ Θρακοῖς τοῖς κοινοτοῖς τῶν πεδινῶν πειρουῶν Σάνθης. [Μετά χάρτου] «Φῶς»

Θεσσαλονίκης Σεπτεμβρίου 3.

'Ο καυστήριο Κων. Δοδούστου. 'Η ἀρετέους ἐνός Θρακούς, αὐτ. Σεπτεμβρίου 5. 'Ο Μάραπα Θρακός ὁ Μαθουσάλας τῆς Κομοτηνῆς. [Ἀπέκτησε τέκνην τοῖς ἑιώνιοις Μαΐου 5.

'Η γυναικεία δέλαιον ἡ Ροδόπη, τῆς Κομοτηνῆς. Αὐτ. Μαΐου 10. Τὸ τείχος της Αργαστήριας οὐκούτοις θεμαι εἶδηλησίες. Τουκράνουλα παλαιοὺς τὸν ένδικνον μας ἔνον. αὐτ. Αθημερόν.

«Εὖλας», κοινοτής της Σάνθης με 14 χωρὶς αὐτ. Απριλίου 19.

Σπάται Αὐτ. Ιουνίου 6. 'Αριστείδου Χατζηπαπαχτεκεύ: 'Αριδαίου πολύτελες θεμαι εἶδηλησίες. Τρεβέττα, Σκούψε Μεγ. Ενεργέτου Ραδοκανάκη] «Μακεδονία» Θεσσαλονίκης Μαΐου 12.

Τὸ «Φῶς» εἰς τὴν 'Ανατολικὴν Θράκην. 'Ιασοίς (Πιασίκειν) μία ἀνθηρή Κοινότης [Μετ' εἰκόνος] «Φῶς» Θεσσαλονίκης Μαΐου 28.

'Ανέκδοτος τοῦ Γ. Βίζυντος. Κατάλογος δειρογράφων «Κύκλως» Χρονια Δ' σελ. 101 'Ο ύπολογισμὸς τοῦ ζηγον τῆς Γεν. Διοικ. Θράκης •Σημαία• Καθάλλας Αγγούστου 8.

Τὸ ξενθυροφείον τῶν έκβολῶν τοῦ «Ερβου» [μετὰ 2 εἰκόνων] «Φῶς» Θεσσαλονίκης Ιουλίου 26 καὶ 27.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1936—1938

M. S. Lefkowitz
K. Mylona
A. J. Evans

"Θρακική¹
τ. I.B."

1939

τ. 382

—392

"Ἐν συνεχείᾳ τῶν εἰς προηγουμένους τόμους ¹⁾ τῶν «Θρακικῶν» δημοσιευθεισῶν Συμβολῶν εἰς τὴν Θρακικὴν Βιβλιογραφίαν καὶ ὡς ἐγράφομεν εἰς τὸν Η' τόμον τῶν «Θρακικῶν» (Σ. 427), εἰς τὴν στήλην ταῦτην δημοσιεύονται ἑκάστοτε δύο βιβλία η ἀρχόντα τὴν Θράκην καὶ δημοσιεύμενα κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη, περιέρχονται εἰς γνῶσιν τῆς διευθύνσεως τῶν «Θρακικῶν».

Τὸ Θρακικὸν Κέντρον παρακαλεῖ τοὺς δημοσιεύοντας ἔργα, ἰδιαιτέρως ἡ εἰς περιοδικά καὶ ἐφημερίδας πραγματείας ἀσχολουμένας περὶ τῆς Θράκης γενικῶς ἢ μὲν θέματα ἐνδιαφέροντα τὴν Θράκην, ὅπως ἀποστέλλωσι εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ ἐν ἀντίτυπον ἡ σημειώσιν ἀκριβῆ τοῦ τίτλου τοῦ δημοσιεύματος, ὅπως γίνηται μνεία αὐτῶν εἰς τοὺς ἑκάστοτε ἐκδιδομένους τόμους τῶν «Θρακικῶν».

"Οπού δέν ἀναφέρεται τόπος δημοσιεύσεως δημοσιεύονται αἱ Ἀθῆναι.

1936

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΑ

Αθράμωσις Β. Τοπελέν Βυζαντίου της Κοζάνης τοῦ 986 οὔτης καὶ τῆς Εποχῆς αὐτοῦ προτοκόρατος Βιβλιοθεῖος τοῦ Βουλγαρούντος Βοϊδούνια. Σοφία, ἔτ. 1936, σελ. 61. (Βούλγαρος, Κ. Μ. Α.)²⁾

Γερωγίου Π. Βασιλειάδου: [ἐκ Τομογράφου Ραιδεστοῦ] Εὑσεβῆς θρῦλος. Ἡ «Ρευματοκράτειρα» Παναγία της Φιλεστηνῶν Ἐθνικός Κήρυξ, N. Υόρκης 7 Ιουν.

Βέλκωφ Ιβάν: "Αποκάλυψις νέου τρόπου Θρακικῆς ταφῆς μεθ' ἄρματος παρὰ τῷ Σβίλεν-γκράδ, βουλγαριστί, ἐν τῇ ἐπρημ. Σοφίας Ζορά, ὁρ. 5216, 15 Νοεμβρ. ἔτ. 1936. (Κ. Μ. Α.)

Βεσεβλῆης Β. καθ. Πανεπ. Σοφίας: Πρωτοβουλγαρικαὶ ἐπιγραφαὶ, προσθῆκαι καὶ διορθώσεις ἐν τῇ ἐπετηρίδι τοῦ ἐν Σοφίᾳ πανεπ. βιβλίον XXXII, ιστορικοφιλολογικὸν τμῆμα, ἔτ. 1936, σελ. 48+XXX, βουλγαριστί. (Κ. Μ. Α.)

Georgiew VI, "Υφηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπ. Σοφίας: Die Träger der kretisch-mykenischen Kultur, ihre Herkunft und ihre Sprache. I, Theil: Urgriechen und Urillyrier (Thrako-Ilyrier), ἐν τῇ ἐπετηρ. τοῦ ἐθν. πανεπ. Σοφίας, τμῆμα ιστορ.-φιλολογικόν, τόμ. XXXIII, 4, ἔτ. 1936, σελ. 203.—Ο συγγραφεὺς στηριζόμενος εἰς τὴν γλωσσολογίαν ιδίως, τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ

1) Γ' π. I—XLVII, Δ' 342—358 καὶ 371—372, Ζ' 357—381 καὶ 382—399 Θ' 365—372 καὶ 373—378.

2) "Οσαὶ σημειώσεις ἔχουν τὰ ἀρχικά Κ.Μ.Α. ἐστάλησαν παρὰ τοῦ κ. Κ. Μυρτ. Αποστολίδου.

τάς ίστορικάς τῶν ἀρχαίων μαρτυρίας ἐπιχειρεῖ ν' ἀποδεῖξῃ δια οἱ πρὸ τῶν Ἑλλήνων κάτοικοι τοῦ Αἰγαίου ἦσαν Θρᾳκοὶ καὶ λαοὶ οἱ, τ. ἔ. οἱ πανάρχαιοι· Τι λλούσιοι οἱ, διότι ἡ γλώσσα πρωτότατα τοσσύντον μετεβλήθη, διότι εἶναι ἀδύνατον σήμερον ν' ἀναγνωρισθῇ ὁ Ἰνδογερμανικὸς χαρακτήρας τῆς. Ἐκ ταύτης παραθέτει ἐτυμολογῶν τὰς περισσότερους ἐν τῇ Ἑλληνικῇ λέξεις θεωρῶν ὡς χαρακτηριστικά αὐτῆς τὰ προφύματα πτῆκαι καὶ εἰς (§). Πρὸς δὲ καὶ τὴν διπλῆν ἐκ Λήμνου ἐπιγραφήν, ἡς παρέχει νέαν ἀνάγνωσιν. Οἱ Θρᾳκοὶ καὶ λαοὶ οἱ οὗτοι διέπλασαν ἔξαιρίσιον πολιτισμόν, διότις ἥκμασεν ἰδίως ἐν Κρήτῃ, Μυκήναις, Τροίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ, καὶ ἀπόκτισαν πρωτότατα τὴν Μεσόγειον, ὡς βραδύτερον οἱ Ἑλληνες. Ἀποικοὶ αὐτῶν ἦσαν καὶ οἱ Ἐτρούσιοι (Etrusci), Ετρούσιοι ἐπί τοῦ Τροία - Τρούσια = Τροῦσις - Τροία ἐπί τοῦ Τροῦσις (Τροῦσις αἴσια). Ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν δὲ ἐποιήθησαν καὶ τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη. Η ἀκριβῶς τῶν αντοχόων τούτων τοῦ Αἰγαίου κατοίκων, οἵτινες μεθ' ὅλας τὰς πρός ἀλλήλους διαμάχας παρέμειναν ἐπὶ αἰώνας ἀνενόχλητοι καὶ ἀπρόσθιλτοι ἔζαυθεν, διήρκεσε μέχρι τοῦ 12ου π. Χ. αἰώνος, ὅπότε ἥρξατο ἡ λεγομένη Αἰγαίου καὶ ἡ μετανάστευσις. Ἀπὸ βιορᾶ, ίδιως ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, Βοημίας καὶ Ούγγαρίας, κατῆλθον πρός νόσον βάρβαροι λαοὶ Τυνδρογερμανικῆς καταγωγῆς. Τούτων διχασθέντων ἡ μὲν μία μοιχα ἐπήλθεν εἰς τὴν Μικρὰν Ασίαν, διον κατέλυσε τὸ ἀκράτον τῶν Χετταίων κατέστρεψε τὴν ἐν "Ελλάδι καὶ τῷ Αἴγαίῳ" πόλιν, καὶ αὐτὸν ἡ θρᾳκοῦσα πορεία ἀφεμοίώσει τοὺς περισσότερας καὶ παραμείναντας ποιηταὶ κατοίκους τοῖς. Οἱ νεήλυδες εἰσήγαγον τὴν ἔνος τῆς καρδιῶν τῶν γενεών τοις πρότεροιν καὶ ὑποτίνοντο τὴν θρᾳκικήν, ἡ δέ τοι πατέρα τοῦ πατέρα μετασεύεται τὸν οὐρανόν την γυνωδίην ἐκ τῆς ιστορίας καὶ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἡ οὐρανού την θρᾳκικήν τῆς ἐλληνικῆς ιστορίας, οἱ ἀπελθόντες "Ἐλλήνες" εἰς τὴν ἐγκαθίστανται εἰς τὴν Ἐλλάδα καὶ ἀφομοιοῦνται τὸν πολιτισμὸν τῶν προκατόχων των. Κατὰ ταύτην ὑπὸ τῶν ποιητῶν χάριν τῶν κατακτητῶν μεταφέρονται εἰς τὴν ἐλληνικὴν τὸ Ὀμηρικά ἔπη. Περὶ τὸ 800 π. ζ. ἀρχεται ἡ γνησία τῆς λαοῦ της ἐλληνικῆς ιστορίας, οἱ ἀπελθόντες "Ἐλλήνες" εἰς τὴν Σοφίαν, Στηριζόμενος δισυγγρ. ἐπὶ πινος τετριμένης τὰ μάλιστα καὶ δυσαναγνώστου Λατινικῆς ἐπιγραφῆς, εὑρεθεῖσης παρὰ τῷ ἐντός τοῦ φρουρίου βαλανείφ Χαρούζ., ἐν ἡ ἀναγνώσκει... ab insessis veteri Aug(ustae) ariaſe...

(Κ. Μ. Α.)

Δάνωφ Χρ.: "Ο Ἡρόδοτος ὡς πηγὴ ιστορικὴ Θράκης, Μακεδονίας, Παιονίας καὶ τοῦ δημιουροῦ Εὔξεινου πόντου, ἐν τῇ ἐπετηρίδει τοῦ πανεπ. Σοφίας, τημῆα ιστορικοφιλολογικόν, βιβλ. XXXII, 8 σελ. 106, βουλγαριστ., ἔτ. 1936.

(Κ. Μ. Α.)

Δέτοσφ Δ. καθηγ. τοῦ ἐν Σοφίᾳ πανεπ.: Τὸ ἀρχαῖον τοῦ Χισάρ δνομα. Στηριζόμενος δισυγγρ. ἐπὶ πινος τετριμένης τὰ μάλιστα καὶ δυσαναγνώστου Λατινικῆς ἐπιγραφῆς, εὑρεθεῖσης παρὰ τῷ ἐντός τοῦ φρουρίου βαλανείφ Χαρούζ., ἐν ἡ ἀναγνώσκει... ab insessis veteri Aug(ustae) ariaſe...

είκαζει διτε τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ φωματοκρατίας αυνοικισθέντος χώρου ἦτο Augusta vetus aera, ὡς ἀνήκοντος αὐτοκράτορί τινι, διπερ ὄνομα ὑποθέτει καὶ ἔτερον χώρον Augusta nova aera, διτες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἦτο δέκτες τοῦ φρουρίου κείμενος ἀνατολικῶς περὶ τὸ ἐν χιλιόμετρον παρά τῷ βαλανείῳ Κιζλάρ. ἀμφότερο δὲ οἱ συνοικισθέντες χώροι ὀνομάσθησθησαν Augusta (vetus et nova) καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄντο τοῦ Ἰουστινιανοῦ κτισθέντων φρουρίου Λάγοντας (Προκοπίου περὶ κτισμ. ΙV, 11), διπερ βραδύτερον ἐλέχθη μεταφρασθέν ἐλληνιστὶ Σεβαστή, ὅπερ ή Σεβαστόπολις ἔδρα ἐπισκοπῆς ὑπὸ τὴν μητρόπολιν Φιλιππούπολεως. 'Ἐκ δὲ τῆς ἀναγνώσεως κεκομμένης ἐλληνικῆς ἀναθηματικῆς ταῖς Νόμφαις προγενεστέρας ἐπιγραφῇς, κεχαραγμένης ἐπὶ τῆς πλαγίας πλευρᾶς τοῦ λίθου τῆς λατινικῆς ἐπιγραφῆς, δοτὶς ἀπεκόπη προσφάντης ἐκ βωμοῦ... Σειήκα οὐέρ ἔαντης καὶ τῷν παιδῶν. . . Νόμφαις εὐχαριστήσιον (μεταξὺ τῶν γραμμάτων τοῦ Υ καὶ Ρ διακάπινει δοξιζοντιανοὶ χεραῖσιν, ὡς μετά τοῦ πλαγίου σκέλους τοῦ Υ καὶ τοῦ καθέτου τοῦ Ρ ἀποτελεῖ τὸ γράμμα Η ἐν συνδέσει, διπερ ἡμεῖς δὲν διακρίνομεν καὶ ἀναγνώσκομεν... ΣΟΙΥΡΑ, (ἰδε Θρακικά, τόμ. VII, ἔτ. 1936, σελ. 187, ἀρ. ἐπιγρ. 161) ὑποθέτει διτε δὲ τὸ χώρον ἀνήκειν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Φιλίππον τὸν "Ἀραβα, δοτὶς πλείστον διέτιψεν τοῦ θεοῦ τοῦ καὶ ἐφονεύθη κατ' αὐτὸν ποσὶ τῇ Βερόῃ καὶ οὐγὶ τῇ Μαρκίᾳ οὐτιστικίας, ὡς παραδίδεται καὶ δι τοῖς Νύμφαις ἀναθεῖσιν τοῦ φρουρίου. Σειρά εἶναι ή Μαρκία Ήστακιλία ή οὐζυγος τοῦ αὐτοκράτορος Τίτου Φιλίππου λίαν εὐτελές καθ' ἡμάς δι" αὐτοκράτειραν. 'Ἐν τῇ Επιστολῇ τοῦ φρουρίου μουσείου Φιλιππούπολεως 1935-1936, σελ. 47-51, ηρμόνιον τοῦ περιφερείας ἐν τοῖς προστάταις Κ. Μ. Α.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΔ

(K. M. A.)

Egger R.: καθηγ. τοῦ ἐν Βαλκανίοις Γερ. Balkan unter Rom, ἐν τῇ Revue internationale des études balkaniques, τόμ. II, ἔτ. 1936, σελ. 343—348. (K. M. A.)

Kazarew G.: Ein neues Relief des dreiköpfigen Reiters, ἐν τῷ Archiv für Religions Wissenschaften, τόμ. XXXIII, ἔτ. 1936, σελ. 170—171. (K. M. A.)
Τοῦ αὐτοῦ: Antike Denkmäler aus Bulgarien, ἐν τῷ Archäol. Anzeiger, Berlin, ἔτ. 1936, σελ. 65—76. (K. M. A.)

Τοῦ αὐτοῦ: Ein neues Denkmal zum Kult des Thrakischen Reiters. Αὐτόθι, σελ. 419—426. Περιγραφὴ ἀναγλύφου μορφαρίνης στήλης παριστώσης θυσίαν εἰς τὸν Ιππέα καὶ εὑρεθείσης ἐν τῇ κώμῃ Κοράτσεβο τῆς περιφερείας Τατάρ-Παζαρτζικον. (K. M. A.)

Κχτσάρωφ Γ. καθηγ. πανεπ. Σοφίας: Ἡ τοῦ Ἀσκληπιοῦ λατρεία ἐν τῇ ἀρχαϊκῇ Θράκῃ, ἐν τῷ πρόστιμῳ τοῦ καθηγ. Βάτεφ ἐκδοθέντι λευκόματι, ἔτ. 1936, Σοφία, σελ. 126—127, βιολγαριστι. (K. M. A.)

Lemerle P.: Le testament d'un Thrace à Philippe, ἐν τῷ Bull. corresp. Hellénique, τόμ. LX, ἔτ. 1936, σελ. 336—343. (K. M. A.)

Picard Ch.: La vie publique et privée dans les Balkans à l'époque antique, ἐν τῇ Revue Intern. des études Balk. τόμ. II, ἔτ. 1936, σελ. 333—342. (K. M. A.)

L. Robert: Inscription d'Heracleia-Périmthe, ἐν Revue Philologique Σ. 112 ["Ορα R. E. G. τόμ. LL σελ. 179].

Τσέντσεφ Δημ.: Διενθυντον τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ μουσείου Φιλιππούπολεως:

Τά λοιπά τοῦ Χισάρη, γεωγραφική, ιστορική και ἀρχαιολογική περιγραφὴ μετρῶν 100 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ, 10 πινάκων, 1 σχέδιον και 1 γεωγραφικὸν χάρτον βούλγαριστὶ μετὰ περιλήψεως ἐν τέλει γαλλιστί, ἐν τῇ ἐπετηρίδι τῆς ἑθν. βιβλιοθήκης και μουσείου Φιλιππούπολεως ἔτ. 1935-36, σελ. 53-210. Περιεχόμενα: "Ἡ πεδιάς τοῦ Χισάρη. Ἰστορικά σημειώσεις (παρελθόν, παρόν, δυνα). Μεταλλικαὶ θεμοποιγαὶ και λουτρά. Χώματα· τύμβοι. Τὸ φρούριον (τείχη, πύργοι, κλίμακες, πύλαι, χρονολογία). Ρωμαϊκά βαλανεῖα (κατασκευὴ, περιγραφὴ και σχέδιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποκαλυφθέντων λειψάνων μετ' ἀνασκαφάς, εὑρήματα, χρονολογία). 'Υδργογείον. Ἐκλησίαι Βυζαντιακαὶ ἐντὸς και ἐκτὸς τοῦ φρουρίου κατὰ τὰς γενομένας ἀνασκαφάς. Ἐπιγραφαὶ ('Ελληνικαὶ, Λατινικαὶ και Βυζαντιακαὶ τῶν πρώτων χρόνων) Βιβλιογραφία. 'Ο φιλόπονος συγγραφεὺς προσελθήσῃ τὸ θέμα του ἀπὸ πάσης ἀπόφεως μετὰ μεγάλης ἀκριβείας, λεπτομερείας και ἐπιμελείας. (M. K. A.)

Χρῆστος Τσεύντας: Θεσσαλονίκη Σ. XVII.

Zontschew Dr.: Ein neuer Bronzearmreif aus Thrakien, ἐν τῷ Archäol. Anzeiger, Berlin, ἔτ. 1936, σελ. 411-419. Εὑρέθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Τσιρπάν. (M. K. A.)

Filow B.: Die Grabhügelnekropole bei Duvanlii in Südbulgarien: Κρίσεις, Ch. Picard ἐν τῇ Rev. archéol. ἔτ. 1935 τόμ. II, σελ. 116 κέζης S. Casson, ἐν τῷ Journ. of hell. Stud. τόμ. LV, ἔτ. 1935, σελ. 240-242. L. Franz, ἐν τῇ Zeitschr. für Ethnologie, τόμ. XLII, ἔτ. 1935, σελ. 367. A. V. Byvanck, ἐν τῷ Museum, τόμ. XI, 1935-36, σελ. 105. G. Ricci, ἐν τῷ Bell. dell' Ass. intern. degli studiosi rom. VI, ἔτ. 1935-36, σελ. 59 κατέξεις. V. Scheinfeld, ἐν τῷ Clio, τόμ. XII, ἔτ. 1935, σελ. 57-66.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΩΡΗΝΩΝ

1937

Π. Α.: 'Η συμβολὴ τῶν Θρακῶν εἰς τὰ 'Ἐλληνικὰ γράμματα. Ἀχιλλεὺς Σαμοθράκης «Θυατικά Νέα» 'Αλεξανδρουπόλεως 15 Δεκεμβρίου. ("Ορα Ε' βιβλιογραφίαν Θ' τόμου).

Βέλκωφ Ιβάν: Αἱ περὶ τὸ Μεζέκ και τὸν σταθμὸν Σβίλεν-γκράδ γενόμεναι κατὰ τὰ ἔτη 1912-1933 ἀνασκαφοι, ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιολ. ίνστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 117-170, βούλγαριστὶ μετὰ μεταφράσεως ἐν τέλει γερμανιστὶ. Ἀκριβὴς περιγραφὴ τῶν ἔκσκαφέντων περὶ τὸ Μεζέκ χωράτων, ἀποτελούντων νεκρόπολιν ὅλην και τῶν ἐν αὐτοῖς τάφων μετὰ πολλῶν κτερισμάτων, οἷον ἄγγειών, κρατήρων μετὰ γεραμένων παραστάσεων, ἀργυρῶν κοσμημάτων, χυσισθὲντοις κτλ. ἀπὸ τοῦ 4-3ου π. Χ. αἰώνος, πάντων Ἐλληνικῆς τέχνης. 'Ἐν ὅστρακοις ἀγγείοις ἀναγνώσκεται ΠΥΛΑΔΗ[Σ] [Θ]ΑΣ[10Σ] και —ΟΣ ΒΗΡΙΜΑΡΟΥ. 'Ομοία περιγραφὴ παρέχεται και τῶν ἔκσκαφέντων περὶ τὸ Σβίλεν-γκράδ χωράτων και τῶν ἀποκαλυφθέντων ἐν αὐτοῖς τάφων μετὰ τῶν ποικίλων κτερισμάτων των, ἀναγομένων εἰς τὸν μ. Χ. αἰώνα. ὡς διαπιστοῦται ἐκ νοούμενων τοῦ αὐτοκράτορος Κομμάδου, ἐκκοπέντος, ἐν, Ἀδριανού-

πόλει. Ή μέλετη τοῦ ἀκαταπονήτου ἀρχαιολόγον, τοῦ διενεργήσαντος τὰς ἀνασκαφάς, συνοδεύεται ὑπὸ σχεδίων καὶ εἰκόνων τῶν τάφων καὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων.

(Κ. Μ. Α.)

Βεσεβλῆσθ Β.: Περὶ τῆς λατρείας τοῦ "Αρεως ἐν Θράκῃ", κατὰ χωρίον τῶν Ἐφεσιακῶν τοῦ Ἐφεσίου Σενοφῶντος, βιβλ. II, 18, 1—2. *Bulletin de la société histor. à Sophia*, τόμ. XIV—XV, ἑτ. 1937, σελ. 71—72 βουλγαριστι.

(Κ. Μ. Α.)

Γερασιμάρφ Θ.: Εὑθεσίς δεκαδράχμων τοῦ Θρακομακεδονικοῦ φύλου Δερδωναίων. Ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ίνστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἑτ. 1937, σελ. 249—257, βουλγαριστι. Περιγράφονται 9 ἀργυρᾶ δεκάδραχμα, ἔνθεντα ἐν τῇ πάμῃ Βελίτσκοβο περιφερείας Τατάρ-Παζαρτζικού. Περιγραφὴ αὐτῶν ἔγενετο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀγγλιστὶ καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ *Nuismatique Chronicle* ἑτ. 1938. Χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ δού μέχρι τῶν μέσων τοῦ δού π. Χ. αἰώνος. (Κ. Μ. Α.)

Δάσνωφ Χρ.: Νεωτερὶ ἀποκαλυψθεῖσαι ἀρχαιότητες, ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιολ. ίνστιτ. Σοφίας, τόμ. XI, ἑτ. 1937, σελ. 806—810, βουλγαριστι. Μεταξὺ τῶν περιγραφούμενῶν ἀρχαιοτήτων εἶναι καὶ τινὰ ἐνεπίγραφα άναγλυφα προερχόμενα ἐκ Θράκης.

(Κ. Μ. Α.)

Τοῦ αὐτοῦ: *Antike Denkmäler in Bulgarien*. Περιγραφὴ χαλκίνων κράνους πετρέλαιου τῆς Σκύλλης αὐτού τοῦ μνημείου ἀναγύρεψε εὑρέθέντος ἐν Σοφίᾳ καὶ τινῶν ἐνεπίγραφων κεφαλῶν τοῦ κράνους καὶ στηλῶν ἐκ τῆς βορείου Θράκης, πλήρης ἐπιγραφῆς τοῦ κράνους καὶ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιγραφῶν. Ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ίνστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἑτ. 1937, σελ. 196—206.

(Κ. Μ. Α.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΘΗΝΩΝ**

Αποτέλεσμα II. Τοῦ πήρε τοῦ Καραϊσκάκης. Έν ἐπιγραφῇ αναγρέψει τοῦ ιεροῦ οἴκου τοῦ Ζαγόρρου (Τραίνη) μνημονικοῦ μνημείου τοῦ πρώτον ὑπὸ τοῦ Foucart και ἐπανελήφθη εἰτα ὑπὸ τοῦ αὐτού τοῦ επικεφαλήτου ἐκ τῶν ὑπερπατιού των γ, ἐπομένου δὲ τὸ δόνομα μετανέμοδοικῆς κατεχούσης ἐπὶ ωμασικρατίας τήν λεκάνην τοῦ Τόνου τοῦ Αἴμου σίδε, Ἐπιγραφοὶ Τραίανης Αὐγούστους, ἀρ. 11, Θρακικά τόμ. 8ος, 1937). Ο συγγραφεὺς ἀναγινώσκει ἐκ τῶν ὑπερπατιού των γ, ἐπερπατιού των δηλ. χρημάτων διακριών τὸ γράμμα Τ συνδεδέμενον μετά τοῦ Ν και Ω και ἀναφέρει δροίαις φράσιν πλήρη ἐξ ἀλλας ἐπιγραφῆς (Hondius, Syppr. Epigr. III, No 509). Ή παράλειψις τῆς λ. χ οη μά των ἔχει ἀνάλογον τὸ: ἐκ τῶν τῆς πόλης εως, ἐκ τῶν τίδιων. Οὕτω τὸ: ἐκ τῶν ὑπερπατιού ντων περιμένει ἐκ τῶν περιττεύτων, πλεονακόντων χρημάτων. Έν τῷ δελτίῳ τῆς ιστορικῆς έπιτροπής Σοφίας, τόμ. XIV—XV, ἑτ. 1937, σελ. 28—24, βουλγαριστι.

(Κ. Μ. Α.)

Τοῦ αὐτοῦ: Die Bronzestatuetten eines sitzenden Zeus aus Stara-Zagora, ἐν τῷ Jahrbuch des Deutsc. arch. Instituts, arch. Anzeiger, Berlin, ἑτ. 1937 σελ. 309—336. Ο συγγρ. ὑποθέτει διτὶ προσέχεται ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν Αντιονίνων καὶ σχετίζει αὐτὸν πρός τὸν "Ολύμπιον Δία τον Φειδίου.

(Κ. Μ. Α.)

Τοῦ αὐτοῦ: Römisches Relief im Museum zu Stara-Zagora, mit der Darstellung des Ixion und Tantalos. Αὐτόθι, σελ. 69—75. Περιγραφὴ τοῦ ἀναγύρφου.

(Κ. Μ. Α.)

Dorin A: Une nouvelle plaque votive du culte de Bacchus. 'Ἐν τῇ ἐφημερίδι Parole Bulgare, ἀρ. 338, Ἀπριλίου 22 ἔτ. 1937. Η πλάξ εὑρέθη ἐν Νευροχώρῳ.

(K. M. A.)

A8. Ζαρδαλίδεων: Ορεστιάς ἀπό τὰ παραγωγικά τερα πέντε τῆς Ἑλλάδος τῶν Ἀχριτῶν. Τὸ ιστορικὸν τῆς Ἰδρύσεως των. Ποῖοι οἱ ἀνάγκαι των. Ἐλέγητο προηγουμένως Κοῦμ Τσιφλίκι. [Μετὰ 2 εἰκόνων] «Φῶς» Θνικῆς 14 Δεκεμβρίου.

E. Ζ[ήση]: Τὰ Γανόχωρα (ὅρα καὶ βιβλιογραφίαν Θ' τόμου). «Ἡ Συζήτησις» Ἔτος Β' Περιοδιᾶς Β' σελ. 70—71 καὶ 82—83.

«Ἐθιμα Θρακῶν, Αὐτ. σελ. 87.

A. H. M. Jones: The Cities of the Eastern Roman provinces σελ. 1—27 Thrace.

Ιβάνωβχ Βέροχ: Τρεῖς νεωστὶ ἑκοπαέσσαι ἐν Χιοάρ βασιλικαῖ, ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιολ. Ινστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 214—242 καὶ 305—306, βουλγαριστὶ μετὰ περιλήψεως ἐν τέλει γαλλιστί. Ἐκ τῆς οἰκοδομικῆς καὶ τῆς ὅλης ἡ ἀνέγερσις αὐτῶν ἀνάγεται εἰς τὸν V ἥ VI αἰώνα.

(K. M. A.)

Kazanow G.: Un nouveau monument du cavalier thrace. ἐν τῇ Revue archéologique, 1937, τόμ. II, σελ. 39—42. Περιγραφὴ τρίματος ἀναγλύφου τοῦ Θρακοῦ ἱππέως, εὑρεθέντος ἐν τῇ θέσει Καγιά-Μπουρούν, τῆς περιφερειας Τατάρ-Πασαρτζικίου.

(K. M. A.)

M. G. Lippord: Ἀθηνίαν Μαρφωνίτης ἐν Scripta in Cuneis B. Nagara [ἴδι R. E. G. τόμ. LI σελ. 123] καὶ ἐν Römische Antike, σελ. 36—37 pt. [αὐτ.] ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος Formani ἐν Historia Romana 1916 σελ. 56 [αὐτ.].

Maillard. E.: Étude géométrique de l'édifice Saint-Nicolas à Messembrie, ἐν τῷ ημερησίῳ τοῦ αὐτού Ινστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 213—248.

(K. M. A.)

Dr Arif Mufti Mansel: Les fouilles de 1936—37 au Thrace. Λα Turquie Kemaliste» Ἀγκυρα. Τεῦχος ἀμφερωμένων τοῦ τε Β' ουνέδοιον τῆς Τουρκίας καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς ιστορίας Νοέμβριον 21—22, σελ. 36—46 μετά 22 εἰκόνων.

M. K. Μητσοπούλου καὶ I. K. Τρικκαλινοῦ: Geologische Voruntersuchungen in Westthrakien. Προκαταρκτικαὶ γεωλογικαὶ ἔρευναι εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην «Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν» 12 σελ. 89—93.

Μίκωφ B.: Ἐντάφια εθρήματα ἐν τῆς κώμης Γρονιάνι (περιφερείας Νεβροχοπίου), σκελετοὶ ἀνδρός καὶ ἔλπου, ἀργυροῦς κάνθαρος, ἀγγείον, δακτύλιος, χρυσοῦν ἔλασμα διακόσμητον, σιδηροῦς χαλινός ἔπου 'Ἐλληνικοῦ τύπου, κεφάμεια ἀγγεία καὶ τετράδαρχα Φιλιπποῦ τοῦ Ἀρμύντου (359—336), ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιολ. Ινστιτούτου Σοφίας, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 207—213, βουλγαριστὶ.

(K. M. A.)

Μευταφτσῆφ Π.: Η ἀρχαία διὰ τῶν Τραιανείων πυλῶν ὁδός, ἐν τῇ ἐπετηρίδι τῆς ἀκαδημείας τῶν ἐπιστημῶν, Βιβλ. LV, ἔτ. 1937, κλάδ. Ινστορικοφιλολογικοῦ ἀρ. 27, σελ. 19—148, μεθ' ἐνός χάρτου γεωγραφικοῦ, βουλγαριστὶ. Σπουδαία συμβολὴ εἰς τὰς διὰ τῆς διόδου ταύτης τοῦ Αἵμου κατὰ τὸν μεσαίωνα καθόδους τῶν βαθύρρων καὶ σταυροφόρδων εἰς τὴν Θράκην, ὡς καὶ εἰς τὴν μετά τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἐπὶ τουρκοχρατίας συγκοινωνίαν.

(K. M. A.)

E. Oberhummer: *Traianopolis (Stadt in Thrakien)* «Pauly Wiss. Krolls Realencycl. VI 2 σελ. 2082—2085.

I. M. Πανγιωτόπουλος: Είς τὴν οἰσπρᾶν «Τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὑψός τῆς Ἑλλάδος τοῦ Βορρᾶ». *Περιαστ.* Τὰ κατά Νέον καὶ Ροδόπην 27 Αὐγ. 'Ο φυσικός καὶ τὸ γοῦμα τῆς Σάνθης 28. Κομοτηνή, ἡ κεντρικὴ πολιτεία τῆς Δυτικῆς Θράκης 29. Τὸ παξεῖδι τῆς Ἀλλοχανδρουπόλεως 31. Ἐντυπώσεις τῆς Επιστροφῆς 2 Σεπτ.

Θεοδοσίου Πλατανούστανίνοιο, ἀρχαιολόγοις: 'Ακολουθία βίος καὶ θυμάτα τοῦ ἑδονοῦ. Πατρὸς ἥμων Νεκταρίου, Μητροπολίτου Νεαπολέος, Κτίστος τῆς ἐπὶ Αίγινην Κονομάριας Μονῆς Γυναικῶν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Σελ. 72 [Μετ' εἰλογές].

Πελούδου Πλαταχριστεύεινοιο, θρακικὴ ἡθογραφία. Χριστούγεννα εἰς τὴν Θράκην «Ἀθηναϊκή Νέα» 26 Δεκ.

Ρεμάνον Στ.: Ο τῆς Βαλκανικῆς χρεωνήσου ὑπὲ τῶν Σλατων ἐποικιομός. 'Ἐν τῷ περιῳδοφ' Ἐπ' α καὶ δε σεις, τόμ. II, ἔτ. 1937, βιβλ. 10, σελ. 1254—1268, βουλγαρότ.

Rudolf-Hille: *Die Stadt Philippopol in Bulgarien*, ἐν τῷ Geograph. Anzeiger, ἔτ. 1937, σελ. 346—355, πλάνοι 3 μικράν. (K. M. A.)

Στεννιμώρω Σ.: 'Η μονή τοῦ Βατοχόου κατά τὸν ΧV αἰώνα. 'Ο σηγαραένς ὑποστηρεῖται ὅτι ἡ μονή φθινότος τοῦ XIIV αἰώνας, ἀφ' ὃντος περιῆλθεν εἰς τὸ δεύτερον βασιλείου τῶν Βούλγαρων ('βίβην Ἀλεξάνδρου καὶ Σισμάν) καὶ κατά τὸν XV αἰώνα ὑπὸ τοὺς Τούρκους ἦτο Βανιλαροκή· διότι ἀπαγορεύοντος τοῦ τυπικοῦ τῆς μονῆς τὸν ἀγροτικὸν τοπίον τοῦ Βατοχού δύοντας ἀλταποτόνοις Γεργαριανοὶ μηχανικοὶ μηχανικοὶ λαζαρίταις προσθέλουσιν εἴναι Ἑργαρίας ἐνεκά τῆς ὑπὲ τῶν Τούρκων καταλήγοντος τῆς μονῆς Ἀλίας καὶ τῆς Θράσας. ἐδέστον Βούλγαρος μοναχοῖς πρὸς σηματικώντος τοῦ ὄμοιόντος τοῦ τυπικοῦ ἀρμάτου τῶν 50 καὶ οὕτω κατέτησε σὺν τῷ χρόνῳ σύμπασα καὶ ἀπόλαυστης νέοι Βούλγαροι. 'Ενεκά τοιστοις κατεψυγε καὶ ὁ διάτοπος Βούλγαρος πατικάρχης Εβδόμος καὶ ἀπένειν ἐν τῇ μονῇ τῷ 1402. Μετά τοῦ διάσπου δύος τῆς Κονομάριας τῶν Βούλγαρων μοναχῶν δοκιμένων εἰς τὴν μονὴν Ἐλλήνων ἐνεκά Ελληνικῆς καταδίωκης ἡ μονὴ πιν ηδεν εἰς τοὺς Ἐλλήνας οἵτινες ἔμχανενθόμαντο τὰ πάντα, διπος καλύψοντο τὴν ἐπιχόνιον Βούλγαρικὴν κατοχὴν ἔσαριναντες τὰ ολινικά ἔχην τῆς ἐν αὐτῇ ζωῆς τοῦ Εβδόμον ἡ τόποι μαδητὸν τούτον! 'Αμφιβάλλεται προσεῖ τοῖς τοῖς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Τραπεζούνταιο μεμαρτυρημένης μονάσσος 'Ἐκ τῶν ἀνακαλυπτέντοντος τοῦ τοῦ καθηγητοῦ Γόσεφ ἐν τῷ Βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς 4 Ἐλληνικῶν ἐκκλησιαστικῶν περιγραφῶν τοῦ XV αἰώνος τὸ ἄπο 1428 λεπτομερῶν νομίζεται ὅτι ἐκμοισθή παντος ἀλλούσεν, διότι τοῦ Ἐλληνης μοναχοῦ διεπήσαντος ἐν τῇ μονῇ (!) τὸ δ ἄλλα ἀπὸ τοῦ 1472, 1478 καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ XV αἰώνος διετέλεσαν νά ἔργαρησαν ἐν τῇ μονῇ, τοῦ δὲ Σλανικά γιργάρα διετέλεσαν κατά τὸν XVIII καὶ XIX αἰώνας ἔκπασσαν ἡ διεκπομπήσαντον τὸν 'Ελλήνων (!). Bull. de la soc. hist. à Sophia, τόμ. XIV—XV, ἔτ. 1937, σελ. 125—137, βουλγαρότι.

Τόνερ Μ.: 'Ο κατ' Ἀριστοχάρτου λόγος ὡς σπουδαια πηγὴ διὰ τὴν ιστορίαν τῆς Θράκης. Bulletin de la société historique à Sophia, τόμ. XIV—XV, ἔτ. 1937, σελ. 35—53, βουλγαρότι. (K. M. A.)

ΑΓΑΛΑΚΙΑ ΑΘΩΝΙΩΝ

Τερύφωνα Φ' Ιερ.: Περὶ τοῦ ζητήματος τῶν Βεζαντινοβουλγαρικῶν συνθήκων κατ' εἰδωλολατρικήν τελετονγίαν, ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἀρχαιοῦ Ινστιτούτου Σοφίας τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 263—282 βουλγαρότι. (K. M. A.)
Τσερκατοπῆση στιματηγοῦ: 'Ο τόπος τῆς τοῦ Κορώνου ἐνδέσης καὶ δὲ διέλευσης τοῦ Βιζαντινοῦ στρατοῦ, ἐν τῇ ἔπαι. Μία ρ Σορίας τῆς 25 Αρβ. 1937, ἀρ. 11.229, βουλγαρότι. 'Υποστριγέταια διὰ τοπογραφικῶν, οργανωτικῶν και τοπογραφικῶν (Θεοφάνους) ἐπιχειρημάτων διτὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Κορώνου γενομένην ἐνδέσην εἰς τὸν Νικηφόρουν καὶ δὲ διέλευσος τοῦ Βεζαντινοῦ στρατοῦ (811) ἐγένετο οὐδὲν εἰς τοὺς παρόδους τοῦ Αἴμου, ὡς συνήθως νομίζεται ἀλλὰ ἐν διάδοσι τῆς Στρατηγίας μεταῦ τὸν νῦν χωρίον Φακία (οἰνόην Φακία) καὶ Καραμανόναρά, τ. ἐ. νοισίς τῶν πολαίνων ἐπὶ Μορφαίτην συνόρων τῆς Βουλγαρίας, ἵνα δέ της οὐρανούς 'Ερ κε ε ο α δε βελτενότης πρός Μακροίριδον (Ωλίζουντζέβη). 'Επομένεις ἡ ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου παταλήψη καὶ παροπλίσης τῆς πρωτεύοντος τοῦ Κορώνου Πλάσκας ἐκεῖθιν τοῦ Αἴμου είναι μῆδος, κακῶς ἐμπαινεμένης τῆς λέξεως τοῦ Αἴμου ἢ δ. ἡ νῆσος σηματίσει τὸ στρατόπεδον καὶ οὐδὲν τὴν πρωτεύοντα τοῦ Κορώνου τοῦ Νικηφόρου Εκκίνησαν τὴν 20η Ιουνίου ἀπὸ τοῦ μεθορίου φύρωσίν Μακρέλλης μετὰ πολλῶν στρατοῦ πεζῶν καὶ ιππέων καὶ ἐδούστορων περγάλαι καὶ τῆς 29ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ φανεύεις, ἀφοῦ ἐν τῷ μετατρέπει τὸ στρατόπεδον (αὐλῆν) τοῦ Κορώνου, ἵνα φωνάζει ἀδινόντων νά φωνά μέχρι τῶν παρόδων τοῦ Αἴμου (Σιδηνᾶς), παλλή δὲ ἡτονοῦν νά τετραπέντε τὸ δρόμον εἰσίτει τοῦ προσόντος Γ σ ο δ ο η μέλισσαν μέντος διπτυχίας τοῦ Αἴμου 'Αερού. Μετάδε τοῦ Γολούδης καὶ Διαμερίσσεως μεθ' ἡμέρας δρόμουν ἐκεῖτο τὸ φρούριον τῶν Μ α ο κ ε λ ξ Φ ων καὶ εἰσεῖτο πλησίον καὶ τοῦ Τῆς Λ α ο δ ι α ι α. Οπίστη διατίθεται διόπινον εἰς Μακρέλλην τοῦ Νικηφόρους πέχοι τὸν διόδον τοῦ Αἴμου, διότι εἰσίσθε τὴν ἐνδέσην δὲ Κρούνος θυγατρῶν καὶ προβάλλον δρόνος εἰρήνης. 'Αναμφίβολος δημός οἱ Βιζαντῖνοι δὲν ἔχωράσαν μέρος Πλάσκας μὲν πετρεύατες τὸν Αἴμον. (K. M. A.)

Φίλωφ Μ. πατέρης. Σορίας: Οι διολογίεις πορο—τῷ Μελέτιον τέρρῳ. Περιγράφεται λεπτομερῶς δύο διποταληρηθέντες λίθινοι ἑντός τάφοι διολογίεις μετά δύο δομάτων, παρόμοιοι τοῖς Μυκηναϊκοῖς κειμενοῖς γονάτων Μαλ-τεπτ καὶ Κούρσα-καλέ πελοπόμενον, ἐποκαφέντων συστηματικῶς ἀπὸ τοῦ 1932, παρεῖται καὶ κούρση Μεσέκ, δικλιόδετα νοικιδεύοντος τοῦ ἀρχαίου Βανιλαροκού πιθηροδοθομούντος Σήλεν-γκαρδ πανού τοῖς Ἐλληνικοῖς μεθονίαις. 'Ο πόδον εἰλέ καὶ διαδρόμον ἀγνοτα εἰς αὐτὸν διοικεῖται τοιστοῖς. Εν τῷ κόμπωι τοῦ πάτοντος ἀνενθεῖται καὶ τερόματα, ἀνήκοντα εἰς μεταγενετούντα τοῦ τάφου ταφὴν γενούντην. Ἐξοῦ τοῦ λιθίνου τάρους πατά τὸν πάτον π. Χ. πλίνα, ὡς διποταλεύεται ἐκ—τῶν—συνεπεδωμάτων δύο μηρύν τοῦ μεγάλου Αλεξάνδρου. Τὰ πετρούματα τούτων, περιγράφεται, ἡσαΐνων κρούνων ποιημάτων, μηρύριτα, διπτελίτα, ἀνθράκη, κατελίτα, μηρφετα καὶ ἀγαλά δούς, ποδες δὲ καὶ λίσινα κεκινημένων ἀργύρων ἀγγείων, λινγίνων, κατελίτα, μηρφετα καὶ ἀγαλά δούς, ποδες δὲ καὶ λίσινα κεκινημένων ἀργύρων ἀγγείων καὶ άλλων ἀντικείμενων. 'Ο δεπτε-

φος τάρος φυίνεται σεσυλμένος ἀρχαῖθεν. Παρατίθενται σχεδιαγραφή ματα τῶν τάρων και εἰκόνες τῶν ἀνέψευτῶν ἀνύκεντρων. Οἱ ταροὶ εἶναν λειψανά τῆς Μυκηναϊκῆς ἀρχαιοτεχνίης, ἐμπολούνθησαν πιθανῶς νῦν ὑφίστανται ἐν Θράκῃ καὶ ταῖς κατόπιν χρόνοις, διὸ αὐτὴ δὲν ὑφίσταται πλέον ἐν Ἑλλάδι.¹ Η ἑπταποντικάτην αὐτὴ μελέτη τοῦ διατήρημον Βουλγάρων ἀγνωστοὺς εἶναι σπουδαῖα σημβοῦται εἰς τὰς Θρακικὰς ἀρχαῖτης, Βουλγαροῖς ἐν τῷ οὐρανῷ τοῦ ἀρχαιοῦ ἴνοτιτού του Σοφίας, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 1—116 μετὰ περιήγησης ἐν ταῖς γερμανοῖς (Μ.Κ.Α.)

Τεῦ κύτοῦ καθηγ., τοῦ ἐν Σιριό παντ.: Thracisch-mykenische Beziehungen, ἐν τῇ Revue intern. des études Balkaniques, τόμ. III, ἔτ. 1937, σελ. 1—7 μετὰ 8 πινάκων. (Κ. Μ. Α.)

Τεῦ κύτοῦ τοῦ Τhe Bee-hive Tombs of Mezek, ἐν τῇ Antiquity, τόμ. XI, ἔτ. 1937, σελ. 300—305, μετὰ 8 πινάκων. (Κ. Μ. Α.)

Πανελλήνιος Γεωργικὴ Ἐκθέσεις Ἀθηνῶν. Λεύκωμα Θράκης σελ. 119².

[Σημειούμεν τὰ ἀφάνωτα τῆς Θράκης]. Ἀρχαιοτεχν.-Τουφαροῦς (Ἄρχαιοντες καὶ μητρεῖα) σελ. 5-7.

Ἔμπασκαι πτυχαὶ (Λογοτῆτα Γραιανούπολεως, Θεομηνί Γεννησαίας) 13-14.

Δ. I. Κανονιάνην. Τα εργασίαι τοῦ Νέστου 14-16.

Νομᾶς Ἐβρών (Ἀλεξανδρούπολις, Διδυμόποιον). Ορεστιάς. 'Ο γεωργικός, καὶ κτηνοτροφικὸς πλούτος τοῦ νομοῦ Ἐβρών. Καλλιέργεια. Κτηνοτροφία Μελιτοφορίαι, Σηρόποραι, καὶ Μεταζωόμετρην, ζενδροφορία, 'Αμπελογύα. Γεωργικά, πτυχητορικά καὶ διαδοχομάχαιρα ἕσσοις τοῦ νομοῦ 'Ἐβρών. Διαιτοῦσι πλούτον. Τὰ οἰκεῖα ποταμοῖς. Αἰδηψοντος ποταμοῖς Ορεστιάδος. Τα δάση τῆς Ορεστιάδος.

Νομᾶς Ροδόπης (Η γεωργιούπολις τῆς Κουνιτῆν). 'Ο πόλες τοῦ Μάρωνος· Η πόλες τοῦ καπού Σάντη. 'Ο γεωργικὸς καὶ κτηνοτροφικὸς πλούτος· Ο διαιτοῦσι πλούτος. Λεγοντούμενα. Τὰ πτερέλαια τοῦ νομοῦ. σελ. 31-49.

Νομᾶς Ροδόπης (Η γεωργιούπολις τῆς Κουνιτῆν). 'Ο πόλες τοῦ Μάρωνος· Η πόλες τοῦ καπού Σάντη. 'Ο γεωργικὸς καὶ κτηνοτροφικὸς πλούτος· Ο διαιτοῦσι πλούτος. σελ. 78.

Ζωοτεχνικὸς σταθμός Κουνιτῆν. 99-103.

Αιτεπλούρηρχός σταθμὸς Ροδόπης. 103-105

Δενδροκομικὸς σημειώματα σταθμὸς Ορεστιάδος. 111

Η συνεταιρισμένη Ροδόπη. 113-115

Η συνεταιρισμένη Σαντή. 115-116

Οι συνεταιρισμοὶ Διδυμοτείου-Ορεστιάδος. 119.

1938

Άjanov G.: Προνομοῦσοι περιφέρειαι βορειοανατολικῆς τοῦ ὅρους Στράντζας (ἐπὶ τοποχωρίας), βουλγαροῖς, ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῶν περι συνοικιῶν μελετῶν, ἔτ. 1938, βιβλ. ΙΙ, σελ. 26-37. (Κ. Μ. Α.)

1) Πολυτελής "Εκδοσις τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης μὲν ὠραῖας εἰκόνας μῆτετεσθεῖα εἰς πόλην εἰς τὰ βιβλιοπλεία. Δεν εὑνέσινται ἀντίτυτα εἰς τὰς ἑδονὰς Βιβλιοθήκας.

Βιβλιογραφικαὶ σημειώσεις

Κ. Μυρτ. Ἀρπεστολίδην.: Ή ιερά τῆς Φιλιππούπολεως μητρόπολις καὶ οἱ κώδικες αὐτῆς. Α.Θ.* τόμ. Ι. σελ. 342-402 τὸν Ε' σελ. 1-85 (συνεζίζεται).

Arghyrov St.: Ρουμ. λία καὶ Βασίνια, γεωγραφικαὶ περιγραφαὶ τοῦ Μουσαράτα μετέν. Ἀβδονόλάχ Χατζῆ Κάλρα (1609—1657), μετάφρασης βουλγαριῶν ἐκ τῆς Γερμανικῆς τοῦ Χάμερο ἑδόνος (Ramei und Bosna geographischen beschrieben von Mustafa ben Abdalla Hadschchi Chalha, aus dem türkischen übersetzt von Joseph von Hammer, Wien, 1812, εἰς 8ον) μετὰ ἑπταηγνητακῶν σημειωσῶν. ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῶν περι συνοικιῶν μελετῶν. ἔτ. 1938 βιβλ. ΙΙ, σελ. 62-110. Ἐκ τῆς Θράκης περιγράφονται οἱ πόλεις καὶ κώμαι: Ἀβδονόπολις (Βάτεμη), Βιζέν (Visa) Τουάτλιχα, Σεράρι, Τζορλόν, Λουέ-βονγρος (Borgas), Μακρύ-χωρο. Σαράντα εκκλησίαι (Kirkilisse), Εσού-ταπαλά, Χάσοι, Μήδεια, Κουρού-δερε, Πύργος (Borgas), Τσερμέν, Μοναστήρι-πλατά, Κιζλάγατ, Γενί-Ζαγόρι, Χιμερένη, Οζουνόνδο-θέρη, Φλαπτούπολις (Flibé), Βούτα Ζαγόρι, Τάπλολις, Κενάντια, Τσοράνη, Τατού-παζαντζήνια (Tatar-Bazar), Σαμοχόρος, Τζιτανά, Καλλπολίς (Galipoli), Σπλάθρων (Slivri), Ραιδεστός (Rodestigi), Μάλγαρα (Malgara), Κύνεά (Ipsala), Δαδούντον (Dimitika), Οζουνόν-κιούροφ (Ozouf ἐρωτική), Κεσάνη (Kescan), Φρεγίκη (Ferejik), Αίνος, Μάχρη (Megri), Κομπούνι (Komuldjina), Ενιδές (Jenidē) (Κ. Μ. Α.).

Άρνοςονταρ M* καθηγ., τοῦ ἐν Σοφίᾳ πανεπ. Ο Σελεμίστον, βίος, ἔργον, ίδει. Επί της Βασίλ. ἀκαδημείας τὸν Επιστολιόν, ἔτ. 1938, βιβλ. ΙΙ, διανομής βουλγαριῶν. Εξετάσεις λεπτομερεῖς δὲ βίος ὡς φιλολόγου τοῦ Βούλγαρον τούτου τῆς παταγώνης διδασκαλοῦ, τοὺς πολιούχους καὶ τοὺς σημειωτέους ὡς τοῦ σημειωτῶν τῆς Βουλγαρικῆς ἀναγενήσεος. Ο θλάψηνς ὁντος Τοῦ Ωδᾶν η ζει καὶ ξεινόν τον οὐ νοεῖ. οὐδὲν μάζετο, οὐδὲν θέτει τῆς ἐλλ. ἑπταηγνητακῶν σημειωτῶν Φιλιππούπολεως (1828-80) καὶ είτε τῆς ἐν Υπαίθρῳ, διποτέντης εἰς τὸν θέτινόν του. (Κ. Μ. Α.)

Άρχικηντον Νικολάου Βαζέτσιου.: Ή εἰς Διδυμοτείον έξοδον τοῦ Δημητρίου Παλαιούδην. Διεπόποτος τοῦ Μοναρά. 'Εβρος. Διδυμοτείον Τσουλίου 9—Ιστορικά Διδυμοτείου. Μία ιαπωνικὴ σελίς τοῦ Διδυμοτείου. Διοί Βασιλεῖς καὶ διοί Βασιλόποιτες. Φιλοδοξίαι καὶ θρησκίαι καὶ ἐγκλήματα. Χάραις καὶ ἀρχαιτείαι. Αὐτὸς Αθρόντος 20.

Μεν. Βλαχεπούλεων.: Νέα 'Ορεστιάς μετ' εἰλάτων 'Φῶς'. Θεσσαλονίκης 'Ιουνίου 6—Διδυμοτείου μετ' εἰλάτων Αἴτη. 'Ιουνίου 23, 24, 25—Σενεγάρι· 'Καπούτζη' (Πινάλαι) Αἴτη. 'Ιουνίου 26—Αλεξανδρούπολις Αἴτη. 'Ιουνίου 28—Κομοτηνή Αἴτη. 'Ιουνίου 30—Ξάνθη Αἴτη. 'Ιουνίου 1—Νέα 'Ορεστιάς Αἴτη. 'Ιουνίου 3.

Gandev Ob.: Μετανάστευσης Βουλγάρων καὶ Ἐλλήνων ἐκ Θράκης εἰς Βουλγαρίαν κατά τὸν 1878-79, βουλγαριῶν, ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῶν περι συνοικιῶν μελετῶν. ἔτ. 1938, βιβλ. ΙΙ, σελ. 3-15. (Κ. Μ. Α.)

Γερζούτων Θεοδ.: Προσέλευσις καὶ σημειώματα τῶν νοιμοράτων ὡς ιστορικῶν πηγῶν, ἐν τῷ περιοδικῷ «Διά μέσον τῶν αἰώνων» (τίτλος νεκοτείης), ἔτ. 1938 Ι, σελ. 289-321, βουλγαριῶν. Μετά σύντομον έστασην περὶ τῆς προέλευσεως καὶ τῆς ινάγμης τῶν νοιμοράτων περιγράφονται οἱ τύποι.

*) Α. Θ. = 'Αρχείον τῆς Θράκης Αιγαίου χώρας καὶ Γλυκούποντος Θεσσαλονίκης

ΑΘΗΝΩΝ

Α

τῶν εὐθεῖτων μέχρι ταῦδε ἐν Βούλγαρι φοιμαστῶν, ἐν οἷς καὶ πολλὰ
τὸν ἡρέα Ἐλλήναν ἀποκαλοῦνται καὶ τῶν Θρακῶν βασιλέων (Κ.Μ.Α.)

Danov Chr.: Philipopolis; ἢ τῇ Real-encyklopädie der Klass. Altertumswissen-
schaften Pauly—Vissowa Kröner, τόμ. XIX. ἑτ. 19·48 (Κ.Μ.Α.)

A. Ν. Δ. [παρατετούσεις]: Νικόλαος Λιθόζος, Α. Θ. τομ. Δ' σελ. 226.

B. Ν. Δεληγιάννης (διδασκάλος) Λαογραφικαὶ Δογάναι—Μαλγάφων ('Α. Θρά-
κης) Α. Θ. τομ. Α' σελ. 53—71 ('Από τὴν δημώδη λατικῆ Δεισιδιμο-
νίες: 'Η βαρυκή, ἡ βαρατική').

Τὰ ἀνατενάμα στὸ χωρὶ Κωστή τῆς περιφερειας Ἀγαθουσπόλεως Ἀν.
Θράκης Α. Θ. τομ. Ε' σελ. 129—136.

***A8. Σερδαλίδης**: Σφρήνῳ ἄδροι αντούσοιν [ἢ τὴν ἔκδρομήν εἰς Ἀδριανοπόλιν]
μετεῖσον: «Φέρε, Θ σιλονίκης Αδριανούσι 5 και 6.

Εμπάτριειος Σήμην: Ἡθή καὶ σώματα Γυναιχῶν. «Ἡ Συνήπητος». «Ἐν Βον

Περιόδῳ Β. σελ. 97—98, 114—115, 133—134, 163—164.
Υποθέσεις Θράκων αὖτε σελ. 103—104.

Ἐπαρχιακὴ ἐθμοτυπία. Αντ. 162—163.

Θρακικὴ ἀναγνώσματα. Αντ. Ἑτ. Γ' σελ. 8—9.

Θρακικὴ ὑδωράκη Αθ. 22, 34—35.

Θρακικὴ Ἀναγνώσματα [Περὶ Ρωμαϊστοῦ] Αντ. 30—31, 47—48.

«Ἡθή καὶ Εδύμα εἰς τὴν Θράκην» Αθ. σελ. 58—62.

Cawrill Kazarow: Thracische Religion. Sonderdruck. Paulys Realencyklopädie
der Klassischen Altertumswissenschaft. Bd. VI A. 473—552.

Κολάρωφ Ν.: Τὰ περὶ τὴν δειπνωτικὴν ἵταράν τον Βαραντούριον τοιότη-
μον: ἀνατίθωσι ἐτὶς XVII ἐπειδὴ τοῦτον τὸν τοιότημον τοιότημον
τιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστολῶν, θε. 1938. Σωρτι, σελ. 112 εἰς 85,
τιμῆν 1, βούλγαροι.

(Κ. Μ. Α.)

K. Kóntos: Γεώργιος Βιζηνός. «Τὸ νέον Κράτος» Ἑ. Ή. σελ. 1281—1290, 1409—
1416 (συντετέλεται).

Κωνσταντίνος Γ. Κευτρίδης: Ἡ Γράμμη τον. Α. Θ. τομ. Δ' σελ. 49—51.

Παραμύθια Θράκης: [Ἀδριανούσιον] Αντ. σελ. 154—161.

Τὰ ἀναστενάμα καὶ ἡ συνιουσιητέα ἡ Διονυσιακαὶ παραδόσεις εἰς τὴν
Θράκην, αὐτ. σελ. 290—305.

«Ἐθύμα ἀρρεβάνων ἐπαρχίας Αδριανούτειχος» Αντ. σελ. 270.

K. M. Κωνσταντοπούλευς: Γρηγόριος δὲ Πτερωτὸς καὶ τὸ εἶ: αὐτὸν ὑποδιάγενεν
Μολυβδόβουλον. Α. Θ. Τόμ. Α' σελ. 189—191.

Mix. Κωνσταντίνιδου: Η ιερά μονή τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Λίμνου (Νέμονος
η Λίμνου) παρὰ τὴν Μεσομήριαν. Εἴτεια ιεροὶ Μοναὶ παρὰ τὴν Μεσομή-
ριαν. Α. Θ. τομ. Ε' σελ. 87—89.

V. Laurent: Una inscription Grecque cryptochzetiennae de Philippopoli. «Echos
d' Orients» Bucarest τόμ. XXXVII 1—16.

Leibniz Fr. Otto: Bulgarien, gestern und heute. Berlin, ἑτ. 1938, εἰς
1600, σελ. 174. Διαπειρᾶται εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον παραγματεύεται περὶ
τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ, ἥτοι περὶ τῶν δόμων, τοῦ σηματαριῶν τοῦ
ἔδαφου, τῆς μετά τοὺς πολιεῦσας ἐπιφανείας, τῶν κατοικῶν, τῆς ιστορίας,
τοῦ χαρακτηρίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Βούλγαρίας τὸ δέ διέτεται περὶ τῆς
γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, δειπτοχίας, ἐμπορίας, τραπεζικῶν κερδαίων
ἐπάρχων καὶ ξένων, συγκυνωνίας καὶ ἔξτατης τῶν ἐπιλογῶν μετ' ἀλ-

Ιων κρατῶν σχετικῶν πολέμου. Μετ' εἰκόνων

(Κ. Μ. Α.)

R. Mazit: Der Thrakische Reiter eine Heilgottheit. Revue Intern. et balk. 3
νομ. 581—585.

St. Mladénov. Chr. Kodov et Chr. Vakarelski: Les mœurs et la langue
des Bulgares en Thrace et en Asie Mineure (Critique M. Gavazzi). «Slavia»
πράγμα. Τόμ. 15ος σελ. 604.

Neymann Egon: Balkan, Kriege, Bündnisse Revolutionen, 150 Jahre Politik u.
Schicksal. «Er. 1938 Berlin. Elc. Surv. σελ. 440. Πραγματεύεται περὶ τῆς
πολιτικῆς ιστορίας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἀπό τοῦ πατέρου τῶν
πιάσης (Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος) μετά
πολλῶν επάνων» (Κ.Μ.Α.)

Απ στόλο Β. Οικενερίδης: Παραμύθια Κολλιπόλεως. Α. Θ. τομ. Δ' σελ.
162—163.

Γλωσσοπαικτικαὶ τινὲς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῖς γλωσσικοῖς ίδιωμασίος Μαδόνιον.
Αὔτ. σελ. 194—201.

Λαογραφικὰ Μαδόνιον. Α.' Επεργάμματα, Β' Τραγούδια διάφορος, Γ'
Ἐργατικά, Δ' Αγαπαταὶ γόρος, Ε' Βανακάληματα, Στ' Θωσιόματα, Ζ' Διά-
φοροι ψυμφύκαι παδικῶν αὖτε σήμενος Η' Εορταστικά, Θ' Λογοπαιγνία,
Δήν. τόμ. Ε' σελ. 122—126.

S. Παπαζούλευς: Αἱ ἀρχαιολογικοὶ ἔργοιν. Τέμνη τῆς Ανταυτολίας Θράκης
Ο Τουρκικοὶ σύνδεσμοι τοιούτοις ιστορίας «Τελευτεροῦ Βίου» Οικοτίμων 10.
Ο Βαζαρινὸς πόλισματος. Εἰς τὸ Θρακικὸν Ρήγιον. Λί διεγάγονται ανά-
ποδαναὶ αἱ Αρχαιολογίαι. Ιανουάριον 22.

**Πολ. Διατάξεις Αρχαιολογικοὶ οἰκοδομαὶ εἰς τὴν Θράκην. Πρωτοχρονιάτικα γεννη-
τοῦσαι. «Ἄποινα Νέα» Ιανουάριον 2.**

Θρακικὴ ηδονοφρία. Τὸ ματικὸν τοῦ μασοφίου. Αὔτ. Ιανουάριον 6.
Πότες καταγόντες τοὺς νεαροὺς τον· στὸ Κωστή, χωρὶ τῆς Ἀν. Θράκης καὶ
τὰ γέροντα. Α. Θ. τομ. Α' σελ. 71.

Παραμύθια καὶ Παρομοιαί τοιούτοις ιστορίας Αν. Θράκης. Αὔτ. σελ. 73—84 (Α-
δριανούπολεως, Αδριανούπολις).

Τοπογραφία Θράκης Σημοποιίου, Αν. Θράκης, Στενιμάχι, Σαρακίνας Αν.
Θράκης, Αδριανούπολεως: συν. σελ. 111—147.

Η Πέτρα. Αν. Θράκης. Αὔτ. σελ. 148—151.
«Ἐδύμα τοῦ γάμου στὸ Ορεάκιον Αιτίτον». Αὔτ. σελ. 152—158.

Παρατηρήσεις Σαράντα «Εκκλησιῶν». Αὔτ. σελ. 203—225.

Παισσαλά στη Θράκη σελ. 79 [ὧν παράρτημα τοῦ Δ' τόμου τοῦ Α. Θ.
τομ. Δ' καὶ ιδιαιτερός].

Αἵ την ἀνάτατα τοῦ Γένους. «Ἐνας ἀφανῆς ήρως. Ο Θεόκλητος
Πολυειδής» Ελεύθερον Βίωμα. Μαρτίου 28.

Θριακὴ Ηδονοφρία. Η παράλησης τοῦ Δεκαπενταγόνου. Νεοελλη-
νικά Γράμματα Αργονότου σελ. 18.

Η Πρωτοχρονιά στη Θράκη. Αὔτ. Δεκεμβρίου 31, σελ. 12.

Οι ονομασίες στις Σαράντα «Εκκλησιῶν». Α. Θ. τομ. Ε' σελ. 142—144.

Τὰ ἀνατενάμα τοῦ Επάνω τοῦ Ε' τόμου τοῦ Α' Θ'.
Α. Α. Πετρεπούλεως: Τὰ ἀνατενάμα τοῦ Επάνω τοῦ Ε' τόμου τοῦ Α' Θ'.
Λαογρ. ημερ. Σκοτοῦ· Αν. Θράκης (Παλαιός Σκοπός· Παραδόσεις καὶ ιστο-
ρία). Εθίμια. Αγρατικὴ γιορτὴ Περαδόσεις. Μύθοι. Ασθένειες καὶ τρόποι.

ΑΘΩΝΙΟΝ

θεραπείας. Λαΐξες πάτες προλήψεις και δεισιδαιμονίες. Μάγια. Εύχες, κατάρτις. «Αστεία και πειρόματα. Σκουπάλα παραμύθια. Διότικα τραγούδια. Βαττιστικά άρρενων θηλέων. Έπονυμα. Παράνυμα, Τοπονύμα. «Ασματα. Παρούμες και παρούμιδες φράσεις. Γραμματικαὶ παρατηρήσεις στὸ γλωσσικὸ ίδιον τοῦ Σπολοῦ. Γλωσσοῦμο). Αντ. σελ. 14 -264. Προσθήκαι και διορθώσεις. Αντ. σελ. 265-270.

N. Πιτσίλα: Φυλετική και ἔθνική ἐπιστότηρις τῶν Β. Δυνάμεων Μακεδονίας και Θράκης (συνεργεία) ·Μακεδονική Ἡγεῖος Βεραίας Μαρτίου 24.

Πεποά Ντόμηρος: Οι "Ελλήνες" την περιφερεία τοῦ 'Ελχοφον (Καζιλ-άγάτς), ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῶν περὶ συνοικισμῶν μελετῶν. Σοφία Ἑ. 1988, βρβλ. III, σελ. 1-31. διηγήσεις μετὰ περιλήψεως ἐν τέλει γαλλοτοι. Προσέτα περὶ τῶν οἰκοπέδων 'Ελχήνων ἐν τῷ λεκυνοπεδίῳ τοῦ κάτω Τόΐζου τῆς κεντρικῆς βορείου Θράκης, τῶν επανομάσμενών Καρυνθαί, οἵς δι συγγραφεῖς θεωρεῖται εξελληνισμένους Βουλγάρους (Κ.Μ.Α.)

Ζωής Κ. Σακκίδηος: Σφαντής 'Αργείην, ὡς 'Εθνικός εὐεργέτης και 'Οσια Παρασκευή Ποιονιός· 'Επιμάτων. σελ. 58.

Αχιλλέας Σ. Σεμερόπους: Ιατρός: Κετεριάρας. Βασιλεὺς τῶν Θρακῶν 356 π. Χ. Α. Θ. τόμ. Ν σελ. 43-48.

Σάρδεων Γερμανοῦ: 'Η μονὴ τοῦ Μάνθου Μόλον [Έπαρχιας Δέρφου] <Ορθοδοξία> Κλρόπολ. επ. ΙΙ' σελ. 295-299.

N. Α. Σφενδόνης: 'Κονιοτίνη πλοίο 'Ανατολίτην ἀπὸ τὴν Λαγυνοῦ· Φῶς Θεοσκλονίκης 'Απλαΐδων 21.

Γεωργίου Κ. Σπυρίδονος: 'Στ. Ιωνούχον (λίμνα) Α. Θ. τόμ. Ε' σελ. 276-278 'Αντωνίου Σταρκούλη: Περιγρήψεις Α. Θ. τόμ. Ε' σελ. 271-275.

Έλπινης Σταρκούλη Σκραντή: Εύχες. Α. Θ. τόμ. Ε' σελ. 97-104.

Σ. Ι. Τριανταρραλίδη: Νέα 'Ηρακλείτου [μετ' εἰκόνας] <'Φῶς> Θεοσαλονίκης Τούνιον 16.

Τσέντσεφ Δ: Τὰ ὄντατα τοῦ κοταμοῦ 'Εβρου, βουλγαροῖς ἐν τῷ περιδικῷ Συρίας <'Προηηθέας>, ἑτ. Η. 1988, τεύχος α', σελ. 18-20. 'Εβρος ἡ Εδούση, Hebrews, Ρόμβος, Μαρίνα, και δαμαστό Mārisō. (Κ. Μ. A.)

Τεῦ καύτος: Συμβολαὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἴστοριαν τῆς Φιλιπποτάνεως μετὰ 154 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ και 2 σχεδιαγραμμάτων, βουλγαροῖς μετὰ περιλήψεως ἐν τέλει γαλλοτοι. Σοφία, Ἑ. 1988, εἰς 4ον σελ. 172. Περιεχόμενα: Προϊστορικά ενίσημα ἐπὶ τοῦ λόρου Νεμπέτ-τεπέ (Μουσούνιο). 'Ἄρχοντος πολιτείας ενύπακτα προστοιχώια, ωμοικίαι και βιβαντικῶν χρόνων ἐπὶ τοῦ λόρου Τζεντέ-τεπέ (Νυμφαίου). Τό φορύφον τῆς Φιλιπποπόλεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ορθομένων λειψάνων αὐτοῦ. Τά Ρωμαϊκά δραγωγεῖα τῆς Φιλιπποπόλεως. Λάροφα τῆς Αναθηματικᾶς ἀνάγλυφα ἐφεύρεται ἐν τῇ περιφερείᾳ Φιλιπποπόλεως. —Σπουδαῖα συμβολὴ ἡς τῶν καθορισμῶν τῶν περιβόλων τῶν τειχῶν τῆς τε κοιναὶ πόλεως ('Ἀλκοπόλεως) και τῆς διατοκείης πόλεως ἐπὶ τῇ ρωμαιοκρατίᾳ και βιβαντικοκρατίᾳ διατασσομένη διὰ τῶν παρατιθέμενων πολλῶν εἰκόνων τῶν αριστερῶν λειψάνων τῶν τειχῶν τῶν Βλληνῶν μεροῖς τῶν ἐσχάτων Βυζαντικῶν χρόνων. 'Ἐν τῷ παρατιθέμενῷ τῶν τειχῶν διαγράμματι ἡ δυ-

τική τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως πλευρὰ ἔχαραχθή καθ' ἡμάς πολλῷ ἐκώτερο και κατ' εὐθέταν τραμψή ἀπό τοῦ λόρου Μουσαίου. Οὗτο τοπειλήφητ ἐν τῷ πολειχώσεις κατέστη τόπος, οὐδὲν τούτον μέχρι τούτου νοείμενον εἰς βαθὺς μεροῖς ἐποιεῖται πικροπόλεις τοῦ ἐδαφοῦς δινος παράθεν. 'Η πλευρὰ αὕτη ἡ πολλῷ ἐγγύτερην τῆς ἀκροπόλεως ἀκολουθοῦσα παραλίης τοῦ τείχους αὐτῆς ἐλλειψομένης και καταλείποντα σχεῖο τὸ επὶ τουρκοπατίας Κουνσάνγκ-χάν (νῦν κραταγούραν), οὗ οἱ νοικιανοτάτη πλευρᾷ ἐπιτίθησθαι ἐποιεῖται τοῦ τείχους θεμέλιον τοῦ ὄλου τοῦ αὐτῆς δημοποιημένους πιθανῶς ἐπάνω τοῦ Τούρκουν οἰλιγον μετά τὴν ἀλλοίων ἀλέντων τῶν παρακεμένων μεγάλων λιθοποιητῶν κτισμῶν τοῦ ζεύσιου τοῦ Τσουμαγία και τῶν καταπρεσβύτην διάτοις Κουνσάνγκ-χάν και Βεζεστενίου. Διῆγετο κατὰ πάσους λογικὴ πιθανότατα διὰ τῆς τοντούνων ἀγόρας Ταχά-ταλ-άλ (ζώνων τείχους), διατηρησόμενος διὸ δύναμα τοῦ τείχους κατὰ ἡπή τοῦ Τούρκουν πολυορχίαν τῆς πολεωφανῆς ἐνίκαι τῶν ζυλίνων προσκεπασμάτων αὐτοῦ και εἰς τὰ διὰ τῆς μεγάλης πλάτειας Κα πάντα ἡ ἀκροβόλης διὰ τοῦ γηνιοτοῦ κόρου, ἐφ' οὗ ἔκειτο τὸ καταρράφθεν τέμενος: Γι ουρούς της ζεύσιας ημέρας μετὰ τοῖς (τείχους εφόδοι). Οπεραὶ ἀνηργήσαντο τοῦ τοῦ Τούρκουν μάρεος μετὰ τὴν ἀλλοίων πρός τιμῆν τοῦ ἀνθρώπου Γεντούσαρου, δοτὶς ἐπεσεν ἐκεῖ κατὰ τὴν κατὰ τοῦ τείχους ἐφόδον και ἐλαττεύεται ὡς ἄγριος τοῦ πάντων τοῦ σοβόνην μηροῦ τῆς ἀπελευθερωτοῦς. 'Εκείνεν τὸ τείχος διηγύνετο πρὸς τὴν Ορθοδοξίαν τοῦ Τούρκουν προστοιχῶιο ἀκρον. Κατὰ τοῦτην ἡ διηγήση τοῦ περιεκτείνει μέρος τῆς νῦν ἀγορᾶς και αἴσαν τὴν ἐπὶ τουρκοπατίας Αργείην συνοικίαν τῆς ὑποκειμένην εἰς τὴν ἀκρόπολην. 'Η μελλεῖ ἐγενέσθαι πολυτελέστατη τοῦ δήμου Φιλιπποπόλεως, ἐκ κεφαλοί προσφορισμένου πρός συλλογὴν ὑλῆς διὰ τὴν ἰστοσιανήν πόλεως φροντίδα τοῦ ἐν Σοφίᾳ Βουλγαρικού λογοτεχνικοῦ ίνστιτούτου. (Κ. Μ. Α.)

Δημητρίου Χατζηπαναχράκετος: Τὸ Θεάτρον ἐν Σαράντα 'Εκκλησίαις 'Αν. Θρόγκης. Α. Θ. τόμ. Δ' σελ. 101-105.

Αριστείδου Χατζηπαναχράκετος: 'Η ἀμπελούνγη εἰς τὰς Σαράντα 'Εκκλησίαις, Α. Θ. τόμ. Δ' σελ. 84-100 [μετὰ γεωγραφας ας].

K. N. Χατζετσελίου: Παραμύθια Σαράντα 'Εκκλησίων. Α. Θ. τόμ. Δ' σελ. 170-188.

Καλλ. Χειμεριζάδη: 'Ἐπαρχία Μετρών και 'Αθήνων. Τὸ Πετροχώρι (Τουακῆλη), Α. Θ. τόμ. Δ' σελ. 106-110.

'Ἐπαρχία Μετρών και 'Αθήνων. Α' Παραδόσεις περὶ ιδμύσεως νοτίων. Β' Διάρροια ἀσματα. Γ' Καβέλες και 'Αγριατήμα. Α. Θ. τόμ. Ε' σελ. 106.

Zontashev D: 'πίκε Denkmäler aus Süd-Bulgarien, en Arch. Anzeiger τοῦ Jahrbuchs des Arch. Instituts, Berlin, Ἑ. 1988, πελ. 200-206 Πλήγη τοῦ κεκομένου ἀναγλύφου πλαστούντος ἐπιτάφιου δεῖπνου και νῦν τὸ τοῦ τοῦ τοῦ έπιτάφιου πλαστούντος αἱ λοιποὶ τρεῖς ἐπιγραφαὶ προσερχόμεναι ἀπό τοῦ τοῦ λους τοῦ β'. κατὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ γ'. μ.Χ. αἰώνων ἐδημοποιήθησαν ἡδη και ἡμιμηνήσην προσφοράς: ή ὅτις ἡδη ἡ δια τοῖς Θεοφίκοις τοῖς. Στ'. Ἑ. 1935, ἀρ. 117, πλ. Μ ν. q. 'Α π ο τ ο λ ί δ ο ν και ἐν τῇ ἐπρ. τοῦ

δήμου της Φίλιππουπόλεως, ἀρ. 174, σελ. 3 ὥπο Σ. 'Αν δ φέε φ, βουλγαρίτι, ἡ ὑπ' ἄρ 3 ἐν τοῖς Θρακοῖς, τόμ. Ζ'. ἔτ. 1936, ἀρ. 122 ὥπο Μ ν φ τ. 'Α π ο σ τ ο λ ι δ ο ν ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει τῆς και πρότερον ἐν τῷ ΣΙ. τόμ. ΗΙ. ἄρ. 746 και ὑπὸ Καΐ π κ α ἐν τοῖς Denkmäler Bilingens, σελ. 44, ἀρ. 38 καὶ ἡ ὑπ' ἄρ. 4 ὥπο Μ υ φ τ. 'Α π ο σ τ ο λ ι δ ο ν ἐν τῇ ἐπετηρίδι βιβλ. και μουσείου Φιλόλορες, ἔτ. 1927, σελ. 195, VII, ἐν τοῖς Θρακοῖς, τόμ. Β' ἔτ. 1929, σελ. 29 και τόμ. Σε'. ἔτ. 1935, σελ. 158, ἀρ 55 και ὑπὸ G. Κ α z a g o w ἐν τῇ ἐπετηρίδι βιβλ. και μουσείου Φιλόλορες, ἔτ. 1930, σελ. 224, II. (Κ. Μ. Α.).

*Αρχείον τοῦ Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ και Γλωσσικοῦ Θρασινοῦ. Τριημηνιανόν περιοδικόν σύγραμμα ἐδιδόμενον ὑπὸ ἐπιτροπῆς Θρακῶν. Διευθύντης Πολ. Παπαγιάννεσος. Τόμ. Δ' σελ. 240+80 Τόμ. Ε'. (1938-1939) σελ. 288+80.

Λεύκωμα Πανθρακικῶν ἀγώνων. 'Ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀγώνων.

*Ἀπὸ τὴς Θρακικῆς ψειροτεχνίας. Η. Ο. σελ. 86, 89, 95, 96.

*Η ὑδρεύσις τῶν κοινοτήν τῶν πεντών περιοχῶν Σάντης. [Μετά γάρ θου] «Φῶς» Θεσσαλονίκης Σεπτεμβρίου 3.

*Ο καυστήρι Κανω. Διδοκούσιον. Ἡ ἑνεργειας ἐνὸς Θρακός, αὐτ. Σεπτεμβρίου 5.

*Ο Μάρμαρα Θανάσιος ὁ Μαθουσάλας τῆς Κομοτηνῆς. [Ἀπέτειρος τέκνων 78 ἐπὶ Εγγεννήσιμῃ 1822. Μετ' εἰκόνος] «Φῶς», Θεσσαλονίκης Απριλίου 26 και Μαΐου 5.

*Η γυναικίν δόρισ. 'Η «Ροδόπη» τῆς Κομοτηνῆς. Καί Μαΐου 10. Το ταξίδι τῶν φούτισμά στην 'Ἄδρανονοπόλει τοῦ Θρακοῦ οπότε παραχωρούσι ταῦλους τῶν ἐθνικῶν μας ὑμνον. αὐτ. Αθηνημερόν.

«Εῦπαλος» κοινότης τῆς Σάντης μὲ 14 χρόνα αὐτ. Απριλίου 19. Σάπτου Αὔτ. Ιουνίου 6.

*Ο Φιλεπιδεινούς σύλλογος 'Ἄδρανονοπόλεως [μετά τῶν εἰλικρινῶν, τῇ μεγάλῃς εἴναις ταῖς Τραβέλλαις Σκουπές Μεγ. Εἰνεργέσιον Ροδοκανάκη] «Μακεδονία» Θεσσαλονίκης Μαρτίου 12.

Τὸ «Φῶς» εἰς τὴν Ἀνατολικὴν (?) Θράκην. 'Ιασιος (Γασιοκοὶ) μία ἀνθηρὰ Κοινότης [Μετ' εἰκόνος] «Φῶς» Θεσσαλονίκης Μαρτίου 28.

*Ανέκδοτα τοῦ Γ. Βιζηνοῦ. Κατάλογος χειρογράφων 'Κύπρος Χρονιά Δ' σελ. 101 'Ο δημοσιομάς τοῦ ἔργου τῆς Γεν. Διοικ. Θράκης 'Σημαία' Καβάλιας Αθηνῶν 8.

Τὸ Ιχνυτορείον τῶν ἑκθελῶν τοῦ 'Ἐρδου [μετά 2 εικόνων] «Φῶς» Θεσσαλονίκης Ιουλίου 26 και 27.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΘΡΑΚΩΝ

1 9 3 7 - 1 9 3 8

*Υπὸ τὸν ἀνωτέρῳ τίτλον ὃν σημειώνεται τὰ παρὰ τῶν 'Ἐλλήνων Θρακῶν ἐκδιδόμενα ἔνγα καὶ δοῦ περιεργονται εἰς γνῶμην τῆς διευθύνσας τὸν 'Θρακικὸν.

Παρακαλοῦνται οἱ συγγραφεῖς και ἔκδοται δημος ἀποτέλλων εἰς τὸ Θρακικὸν Κέντρον, ἀκριβὴ ομηρίους τοῦ τίτλου, τοῦ ἔπου ἐκδόσεως, τοῦ τυπογραφείου, τῶν σελίδων και τοῦ σχήματος τῶν ἔγγον των.

Εἰς τὰ ἐν 'Αθήναις ἐκδόθεντα δὲν ἀναφέρεται τόπος ἐκδόσεως.

1937

Γερμανοῖς ('Αγαπητούμαδον) Μητροπολίτειν πρ. Λαγκαδέζ 'Εκκλησιαστικοὶ λόγοι

ΔΟΦΙΝΙΑ Α. Τερζίδης. Ε. Φραγκός: Εγκανή και ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ. 'Εκδ. Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὑπερέιμον βιβλίον. 8ου σελ. στ. 280.

Στ. Π. Κυριακίδης: Τί είναι λαογραφία και εἰς τί δύναται νά φερήη η σπουδὴ της δον σελ. 81.

Μιχ. Κωνσταντίνιδης: Μεγ. 'Αρχιμανδρίτος. 'Ο μέγας 'Αθανάσιος και ἡ ἐποχὴ αὐτοῦ.

Κλ. Παράξενος: Δέκα 'Ελλήνων Ληπικοί. 8ον σελ. 248.

Ν. Περιστοῦ: Εδραίδιον Φοίνισσα. 'Αρχαια τραγοδία δύος τὴν ἔχει μεταφράσει ἐμμετρα στὰ νεοελληνικά δ. . ('Άποσπασμα ἀπὸ τὸ περιοδικὸ 'Ελληνικὴ 'Ἐπαθέδωρος' δον σ. 16.

Χρυσοστόμειο 'Αρχειεπισκόπειο 'Αθηνῶν: 'Ημερολογικικῶν κατηγοριῶν ἔλετχος.

1938

Κωνστ. Δάμησσος: 'Ο ικτερόδης αιμοσφαρικούνικος πιφετός. 8ον σελ. 69.

*Δ. Ν. Διαμαντεπούλευ: Πλάτωνος συμπλόνον: τόμ. Β' 'Αρχαίον κείμενον, μετάφραστος και σημειωτέος.. Βιβλιοθήκη Πατρίσιου.

Πλάτωνος Εἰδήσεων. 'Αρχαίον κείμενον. Εἰσαγωγὴ Μετάτραπος Σημείωσις ὑπὸ . . Βιβλιοθήκη Πατρίσιου σελ. 87.

I. Καρδικάπτη: Περίπτωσις ἐμφορβάσιτος ἀναμνήσας.

*Αννας Κατσίρης: 'Φυσιοθεραπειαν' σελ. 200.

*Αργη Κέρκαρη: Τὰ Χαλδαίων φεύγοντα σελ. 32 [Πανήματα].

*Ουρανία [Ποιήματα] σελ. 30.

Nik. K. Κωνσταντεπούλευ: 'Αννης Κομητηνῆς 'Αλεξάς. 'Αρχαίον κείμενον. Ει-

σαγωγὴ Ἰω. Παπαδοπούλου. Μετάφρασις, σημειώσεις.. Βιβλιοθήκη Παπύρου. σελ. 97.

Κλ. Παράσκου : Μορφές καὶ ίδεες. σελ. 223.

Ν. Περιώτη : Σαιξηρο. Ἡμέρωμα τῆς Στρίγυλας 8ον Σελ. 87.

Σαιξηρο. Πολὺ κακὸ για τίποτε. Κωμῳδία. Μετάφρασις 8ον Σ. 80.

Σαιξηρο. Οἱ κυράτσες τοῦ Οὐνηνδωρ. Μετάφρασις . . σελ. 95

Ραμύς Κ. Στραβίνσκη. Ἡ ίστορία τοῦ στρατιώτη (μουσικὸ δρᾶμα) μετάφρασις . . 8ον σελ. 32

Οσκάρ Ουάιλδ. Φλωρεντινὴ τραγοδία. Μετάφρασις . . σελ. 32

Θελῆ Ρητορίδη : Οἱ ὕφες τῆς συλλογῆς. "Εκδοσις δευτέρα. "Εκδόσεις Ροδάκη ; σελ. 32

Χρυσοτόμου 'Αρχιεπισκέπου 'Αθηνῶν (ἐπιστασία) : Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Ἀγιου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. ἔκδ. Δ' σελ. 32.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

